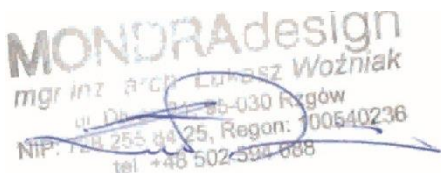

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

STRATEGICZNA OCENA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI OBSZARU MIASTA PAJĘCZNO PRZY UL. TARGOWEJ

Zamawiający:		Urząd Miejski w Pajęcznie ul. Parkowa 8/12 98-330 Pajęczno
Opracowanie:	PRACOWNIA URBANISTYCZNO-ARCHITEKTONICZNA MONDRA design Łukasz Woźniak MONDRA[®] design URBANISTYKA ARCHITEKTURA ul. Długa 21, 95-030 Rzgów ul. Prez. Gabriela Narutowicza 37 lok. 4D, 90-125 Łódź +48 (42) 630 01 59 +48 502 568 968 +48 502 594 688 NIP: 728 255 84 25 REGON: 100540236 info@mondradesign.pl lukasz.wozniak@mondradesign.pl www.mondradesign.pl	
Etap planistyczny:	WYŁOŻENIE DO PUBLICZNEGO WGLĄDU	
Miejsce i data opracowania:	Łódź, 08.12.2022 aktualizacja: 09.11.2023 r.	
Autor opracowania:	mgr inż. arch. Łukasz Woźniak 	

SPIS TREŚCI

1.	WPROWADZENIE	7
1.1.	POSTĘPOWANIE W SPRAWIE STRATEGICZNEJ OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	7
1.2.	CEL I ZAKRES OPRACOWANIA PROGNOZY	8
1.3.	METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	9
2.	ANALIZA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	11
2.1.	ZAWARTOŚĆ I GŁÓWNE CELE PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	11
2.2.	USTALENIA ODNOSZĄCE SIĘ BEZPOŚREDNIO DO OBSZARÓW NATURA 2000	18
2.3.	OKREŚLENIE CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSÓB ICH UWZGLĘDNIENIA	18
2.3.1.	Ochrona bioróżnorodności	19
2.3.2.	Ochrona powietrza	20
2.3.3.	Przeciwdziałanie i łagodzenie zmian klimatu	20
2.3.4.	Ochrona wód i przeciwdziałanie skutkom suszy	21
2.3.5.	Gospodarka odpadami	22
2.4.	POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI	22
2.4.2.	Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego	23
2.4.3.	Polityka przestrzenna i planistyczna gminy	25
2.4.4.	Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach i inne decyzje określające warunki korzystania ze środowiska, istotne z punktu widzenia analizowanego dokumentu	30
3.	ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU OBJĘTEGO USTALENIAMI DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO	30
3.1.	POŁOŻENIE GEOGRAFICZNE ORAZ UŻYTKOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE TERENÓW	30
3.2.	BUDOWA GEOLOGICZNA I GRUNTY	31
3.3.	GEOMORFOLOGIA I UKSZTAŁTOWANIE TERENU	32
3.4.	KLIMAT I POWIETRZE ATMOSFERYCZNE	32
3.5.	STOSUNKI WODNE	33
3.5.1.	Wody powierzchniowe	33
3.5.2.	Jednolite części wód powierzchniowych	34
3.5.3.	Zasoby wód podziemnych	35
3.5.4.	Jednolite części wód podziemnych	36
3.6.	OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY ZAGROŻENIA SUSZĄ	37
3.7.	RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA I POWIĄZANIA EKOLOGICZNE	38
3.7.1.	System przyrodniczy, fauna i flora	38
3.7.2.	Formy ochrony przyrody i powiązania ekologiczne	38
3.8.	DZIEDZICTWO KULTUROWE I ZABYTKI	40
3.9.	ODPORNOŚĆ ŚRODOWISKA NA DEGRADACJĘ ORAZ ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI	40
4.	IDENTYFIKACJA PODSTAWOWYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW OBJĘTYCH FORMAMI OCHRONY PRZYRODY	42
5.	ANALIZA I OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU	42
6.	ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA, W TYM NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW Z UWZGLĘDNIENIEM ZALEŻNOŚCI MIĘDZY TYMI ELEMENTAMI ŚRODOWISKA I MIĘDZY ODZIAŁYWANIAM I NA TE ELEMENTY	43

6.1.	PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO -----	43
6.2.	GOSPODARKA ZASOBAMI -----	47
6.3.	OCHRONA POWIETRZA I KLIMATU -----	47
6.3.1.	Stan powietrza atmosferycznego i adaptacja do zmian klimatycznych -----	47
6.3.2.	Klimat akustyczny -----	48
6.3.3.	Pola elektromagnetyczne -----	49
6.4.	OCHRONA RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ -----	49
6.5.	GOSPODARKA ŚRODOWISKIEM GRUNTOWO-WODNYM -----	50
6.6.	GOSPODARKA ZASOBAMI WODNYMI -----	50
6.7.	OCHRONA ZABYTEKÓW I DZIEDZICTWA KULTUROWEGO -----	51
6.8.	OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE KRAJOBRAZU -----	51
6.9.	WARUNKI ZDROWOTNE -----	51
6.10.	STAN BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO ORAZ OCHRONA DÓBR MATERIALNYCH -----	51
7.	MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO -----	52
8.	REKOMENDACJE DLA PROJEKTU -----	52
8.1.	ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAWCZE, OGRANICZAJĄCE I KOMPENSACYJNE ZAWARTE W PROJEKCIE -----	52
8.2.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE -----	53
8.3.	WSKAZANIE NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY -----	53
8.4.	PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI PROJEKTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA -----	53
9.	STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM -----	54
10.	MATERIAŁY WEJŚCIOWE -----	56
11.	OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY -----	56

SPIS RYCIN

RYC. 1. WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO-----	24
RYC. 2. USTALENIA OBOWIĄZUJĄCEGO PLANU MIEJSCOWEGO-----	25
RYC. 3. POŁOŻENIE GEOGRAFICZNE OGÓLNE OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU MIEJSCOWEGO -----	26
RYC. 4. ZASIĘG JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH W ODNIESIENIU DO GRANIC ADMINISTRACYJNYCH GMINY I LOKALIZACJI OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU MIEJSCOWEGO ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE PAŃSTWOWYCH BAZ DANYCH PRZESTRZENNYCH.-----	31
RYC.5. ZASIĘG JEDNOLITYCH CZĘŚCI WÓD PODZIEMNYCH W ODNIESIENIU DO GRANIC ADMINISTRACYJNYCH GMINY I LOKALIZACJI OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU MIEJSCOWEGO ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE PAŃSTWOWYCH BAZ DANYCH PRZESTRZENNYCH.-----	32
RYC. 6. SYSTEM OBSZARÓW OBJĘTYCH FORMAMI OCHRONY PRZYRODY W ODNIESIENIU DO GRANIC ADMINISTRACYJNYCH GMINY PAJĘCZNO I LOKALIZACJI OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU MIEJSCOWEGO -----	35

SPIS TABEL

TAB. 1. DZIAŁANIA PODSTAWOWE DLA JCW WG PLANU GOSPODAROWANIA WODAMI DLA OBSZARU DORZECZA ODRY	30
TAB. 2. ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI WYBRANYCH KOMPONENTÓW ŚRODOWISKA.....	36
TAB. 3. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU	39
TAB. 4. MACIERZ SKUTKÓW ŚRODOWISKOWYCH USTALEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	40
TAB. 5. PROGNOZOWANE ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PROJEKTU DOKUMENTU, Z UWZGLĘDNIENIEM ODDZIAŁYWAŃ SKUMULOWANYCH	41

1. WPROWADZENIE

1.1. Postępowanie w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko

Potrzeba kompleksowego podejścia do oceniania skutków środowiskowych jest jednoznacznie zapisana w przepisach prawnych. Bezpośrednią delegacją dla postępowania w sprawie przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w prawodawstwie polskim stanowi art. 46 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.), dalej ustawa ooś, dokonującej w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektyw Wspólnot Europejskich¹. Zgodnie z ww. ustawą przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty:

- 1) koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego,
- 2) polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywanych lub przyjmowanych przez organy administracji, wyznaczających ramy dla późniejszych realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- 3) polityk, strategii, planów lub programów innych niż wymienione w pkt. 1 i 2, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000 lub nie wynikających z tej ochrony.

Przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane również w przypadku wprowadzenia zmian do przyjętych dokumentów.

Strategiczna ocena oddziaływania zdefiniowana została w art. 3 ust. 1 pkt. 14 ustawy ooś jako postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu, obejmująca w szczególności: uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko, sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko (tzw. dokumentacja oceny), uzyskanie wymaganych ustawą opinii oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. Jest instrumentem służącym realizacji zasady integracji ochrony środowiska z politykami sektorowymi, przyczyniając się do jednoczesnej realizacji zasady zrównoważonego rozwoju oraz zasady kompleksowości. Zasada integracji ochrony środowiska z politykami sektorowymi zakłada, że wymagania ochrony środowiska będą uwzględniane we wszystkich działaniach i sferach aktywności władz publicznych przez zastosowanie właściwych procedur przy tworzeniu strategicznych dokumentów sektorowych.

Zgodnie z wymogami *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* - zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru miasta Pajęczno przy ul. Targowej został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Łodzi (pismem znak: WOOŚ.411.281.2022.AJa z dnia 25

¹ W prawie Unii Europejskiej podstawę stanowi przede wszystkim dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE 2001 L 197/30)

lipca 2022 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Pajęcznie. W toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko niniejsza Prognoza oddziaływania na środowisko została zaopiniowana przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi pismem znak: WOOŚ.410.433.2022.AJa z dnia 22 grudnia 2022 r., Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pajęcznie (nie przedstawiono stanowiska lub warunków w ustawowym terminie, co uważa się za równoznaczne z zaopiniowaniem projektu).

Udział społeczeństwa to kluczowy etap procedury oceny oddziaływania na środowisko, który jest zgodny z międzynarodowymi zobowiązaniami UE wynikającymi z konwencji z Aarhus². Ogłoszeniem i obwieszczeniem w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poinformowano również o wszczęciu postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko oraz o możliwości składania wniosków, w tym do dokumentu Prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń przedmiotowego projektu. W dalszym toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dokument Prognozy dołączono do wyłożonego do publicznego wglądu wraz z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w dniach od 24 listopada 2023 r. do 14 grudnia 2023r. oraz poinformowano o możliwości składania uwag do dokumentów w nieprzekraczalnym terminie do dnia 29 grudnia 2023 r.

1.2. Cel i zakres opracowania prognozy

Głównym celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko jest ustalenie znaczącego oddziaływania realizacji ustaleń ocenianego dokumentu na środowisko, w tym znaczącego oddziaływania na obszary Natura 2000, z uwzględnieniem możliwych wariantów opracowania dokumentu. Ponadto pełni ona funkcję materiału pomocniczego w publicznej dyskusji w kontekście mogących się pojawić uciążliwości dla mieszkańców gminy i innych użytkowników jej przestrzeni oraz zawiera informacje, które mogą być podstawą do podjęcia przez Radę Miejską w Pajęcznie ostatecznej decyzji o przyjęciu analizowanego dokumentu.

Niniejsza prognoza uwzględnia wymagania określone w art. 51 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, zgodnie z którymi dokumentacja oceny:

1. zawiera:

- informację o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami,
- informację o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informację o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

2. określa, analizuje i ocenia:

² Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisana 25.06.1998 r. w Aarhus, podczas IV Paneuropejskiej Konferencji Ministrów Ochrony Środowiska. Konwencja weszła w życie 30.10.2001 r., zapewnia członkom społeczeństwa (osobom fizycznym i reprezentującym je stowarzyszeniom) prawo dostępu do informacji o środowisku i udziału w podejmowaniu decyzji w sprawach dotyczących środowiska.

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe, chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
3. przedstawia:
- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

1.3. Metody zastosowane przy sporządzeniu prognozy

Obecnie metodyka sporządzania prognoz w toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko nie jest ściśle określona przepisami prawnymi, które regulują zakres dokumentu oraz procedury formalno-prawne opracowania. Niezależnie od powyższego, metodyka prognozy oddziaływania na środowisko w toku strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jest znacząco ograniczona rodzajem ocenianego dokumentu planistycznego – zależy od jego charakteru oraz zakresu regulacji planistycznej.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowiącego akt prawa miejscowego, regulującego przeznaczenie terenów oraz zasady zagospodarowania przestrzennego, w tym zabudowy terenów. Zakres ocenianego dokumentu warunkuje przyjęte metody oceny oddziaływania na środowisko realizacji jego ustaleń. Prognoza oddziaływania na środowisko wykorzystuje metody prognozowania przyczynowo – skutkowego oraz metodę scenariuszy. W niniejszej prognozie przyjęto model prognozowania polegający na wyznaczeniu skutków i ich ocenie, nie zaś model prognozowania bezpośredniego oddziaływania poszczególnych inwestycji na środowisko, który jest wykorzystywany w trakcie postępowania administracyjnego prowadzącego do wydania zgody na realizację przedsięwzięcia. Strategiczna ocena na środowisko kładzie większy nacisk na związek oceny z procesem decyzyjnym, którego sama ocena jest nieodłącznym elementem. Model ten jest stosowany najczęściej w ocenie polityk i strategii rozwoju oraz innych dokumentów, które nie wskazują konkretnych przedsięwzięć tylko ramy i kierunki przekształceń w poszczególnych sferach rozwoju społeczno-gospodarczego. Ze względu na rolę dokumentu w procesie planistycznym metody scenariuszy odnoszące się do projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego to scenariusze skutków projektowanych zmian – sprawdzające (służące ich ocenianiu). Możliwość wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań warunkuje konieczność dodatko-

wej analizy – zasadności przedstawienia rozwiązań alternatywnych do tych przyjętych w ocenianym dokumencie (alternatywnej wersji scenariusza rozwoju w wybranych aspektach planistycznych).

W ocenie stanu środowiska powszechnie są wykorzystywane metody indykacyjne, polegające na wykorzystywaniu istniejących wzajemnych powiązań komponentów środowiska – cech środowiska, które wskazują na możliwości zmian innych, ściśle z nimi związanych cech. Jako wskaźnikowe są wykorzystywane zazwyczaj cechy biotyczne (fizyczno-chemiczny stan komponentów środowiska), a także procesy rzeźbotwórcze (erozje, procesy osuwiskowe wywołane czynnikami przyrodniczymi i antropogenicznymi) oraz wskaźniki glebowe. Metody te są powszechnie wykorzystywane również do analizy warunków społeczno-gospodarczych i są uzupełniane metodami statystycznymi, które pozwalają na określenie tendencji i cykliczności procesów oraz na określenie związków pomiędzy zjawiskami zachodzącymi w środowisku. Badanie zmian środowiska jest realizowane przez zestawienie graficzne obramowujące różne stany warunków środowiskowych, dlatego uzupełnieniem w prognozowaniu są metody kartograficzne, obramowujące zarówno przestrzenne skutki realizacji dokumentu jak i stan środowiska (jego poszczególnych komponentów). Zadaniem prognozy jest wyróżnienie powierzchni (stref, obszarów, terenów) które w przyszłości będą się charakteryzowały określonymi cechami, w odniesieniu do specyfiki ocenianego dokumentu. Tekst prognozy zawiera część graficzną – rycinę przedstawiającą stan wybranych komponentów środowiska, w skali dostosowanej do treści przedstawianych danych.

Kluczowym elementem prognozy jest ocena potencjalnego znaczącego oddziaływania na środowisko³ realizacji ustaleń projektowanego dokumentu. W tym celu odniesiono się do poszczególnych cech komponentów środowiska uwzględniając elementy środowiska przyrodniczego, jak i kulturowego (w tym wpływ na ludzi i ich zdrowie oraz na dobra materialne i zabytki). W ocenie zostały uwzględnione rodzaje oddziaływania, w podziale na charakter (pozytywne, negatywne), relacje oddziaływania z elementem podlegającym oddziaływaniu (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane) oraz horyzont czasowy oddziaływania (krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe) oraz odwracalność zmian wynikających z oddziaływania (stałe, chwilowe). Prognozowane oddziaływania wg przyjętych metod przedstawiono w ujęciu macierzowym w tzw. macierzy skutków środowiskowych. Wyniki analizy zawarte w macierzy skutków środowiskowych zostały opatrzone komentarzem dotyczącym ich wpływu na poszczególne komponenty środowiska. Przyjęto, że oddziaływanie pozytywne stanowi oddziaływanie powodujące poprawę w odniesieniu do zdiagnozowanego stanu środowiska; oddziaływanie negatywne stanowi oddziaływanie powodujące niekorzystną (z punktu widzenia celów ochrony środowiska) zmianę w odniesieniu do zdiagnozowanego stanu środowiska.

W celu określenia, czy prognozowane oddziaływanie będzie znaczące dla wybranego komponentu środowiska jest konieczne określenie skali i wielkości mogących wystąpić oddziaływań. Skala prognozowanych oddziaływań świadczy o zasięgu występowania określonych skutków środowiskowych. Przewidziane oddziaływanie może dotyczyć zasobów ważnych i wzajemnie powiązanych w skali lokalnej, regionalnej lub w skali całego kraju, a więc charakteryzować się wystąpieniem skutków środowiskowych w skali lokalnej, regionalnej lub krajowej. W celu oceny wielkości oddziaływań mogących wystąpić w skutek realizacji projektu postużono się metodą punktową. Ocena ta pozwoliła na sformułowanie wniosków dotyczących skali oddziaływań – od pomijalnej i niskiej, nie wpływającej na stan równowagi przyrodniczej lub warunki życia i bezpieczeń-

³ znaczące oddziaływanie definiowane wg przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie wraz z aktami wykonawczymi

stwa ludzi do wysokiej – powodującej całkowitą zmianę warunków równowagi przyrodniczej lub warunków życia i bezpieczeństwa ludzi, w tym wymagającej działań naprawczych lub rekompensacyjnych.

2. ANALIZA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

2.1. Zawartość i główne cele projektowanego dokumentu

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tj. projektu aktu prawa miejscowego określającego przeznaczenie terenów oraz zasady zagospodarowania przestrzennego, w tym możliwości zabudowy terenów. Zakres dokumentu ściśle określają przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - projekt planu miejscowego obejmuje ustalenia zawarte w uchwale oraz w części graficznej.

Projekt planu miejscowego dotyczy obszaru, którego granice zostały wskazane na załączniku graficznym do uchwały nr 264/XXVIII/21 Rady Miejskiej w Pajęcznie z dnia 28 października 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru miasta Pajęczno przy ul. Targowej.

Obszar objęty planem w znacznym stopniu jest już zainwestowany i stanowi fragment miasta Pajęczna zagospodarowany zabudową mieszkaniową i usługową z bezpośrednim dostępem do dróg publicznych oraz infrastruktury technicznej. Umożliwi to skomunikowanie nowej zabudowy oraz podłączenie nowych obiektów budowlanych do infrastruktury bez ponoszenia nadmiernych kosztów. Uchwalenie nowego planu dla tego obszaru pozwoli wyeliminować zapisy w obowiązujących planach, które uniemożliwiały lub mocno ograniczały możliwość lokalizacji zamierzenia inwestycyjnego oraz zostaną ustalone docelowe granice pasa drogowego dróg publicznych. Nowe zapisy pozwolą zrealizować planowane inwestycje racjonalnie i w pełni wykorzystać istniejące nieruchomości. Obszar objęty planem miejscowym zastąpi 4 obowiązujące na tym obszarze plany miejscowe.

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENU 1MN:

- Dla terenu oznaczonego symbolem 1MN ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
- W granicach terenu 1MN ustala się możliwość lokalizacji zabudowy jednorodzinnej, budynków mieszkalno-usługowych, zabudowy usługowej, wiat, altan, dróg wewnętrznych, urządzeń budowlanych, urządzeń infrastruktury technicznej.
- Zakaz lokalizacji na działce budowlanej wyłącznie zabudowy usługowej.
- Powierzchnia użytkowa usług na działce budowlanej nie może przekroczyć 50% powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych zabudowy jednorodzinnej.
- Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30%;
 - 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
 - 4) intensywność zabudowy od 0,05 do 0,8;
 - 5) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;

- 6) maksymalna wysokość budynków garażowych i budynków gospodarczych, wiat, altan – 5 m;
- 7) dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia do 45°;
- 8) pokrycie połaci dachowych o kącie nachylenia większym niż 5° w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych.

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENU 2MN:

- Dla terenu oznaczonego symbolem 2MN ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
- W granicach terenu 2MN ustala się możliwość lokalizacji zabudowy jednorodzinnej, budynków mieszkalno-usługowych, zabudowy usługowej, wiat, altan, dróg wewnętrznych, urządzeń budowlanych, urządzeń infrastruktury technicznej.
- Zakaz lokalizacji na działce budowlanej wyłącznie zabudowy usługowej.
- Powierzchnia użytkowa usług na działce budowlanej nie może przekroczyć 50% powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych zabudowy jednorodzinnej.
- Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30%;
 - 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
 - 4) intensywność zabudowy od 0,05 do 0,8;
 - 5) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;
 - 6) maksymalna wysokość budynków garażowych i budynków gospodarczych, wiat, altan – 5 m;
 - 7) dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia do 45°;
 - 8) pokrycie połaci dachowych o kącie nachylenia większym niż 5° w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych.

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENU 1MN/U:

- Dla terenu oznaczonego symbolem 1MN/U ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej.
- W granicach terenu 1MN/U ustala się:
 - 1) zachowanie istniejącego budynku mieszkalnego jednorodzinnego z możliwością jego przebudowy, zmiany sposobu użytkowania, rozbudowy i nadbudowy na cele inne niż mieszkalne,
 - 2) możliwości lokalizacji zabudowy usługowej, budynków gospodarczych, garażowych, wiat, altan, parkingów, dróg wewnętrznych, urządzeń budowlanych, urządzeń infrastruktury technicznej.
- Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 20%;
 - 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
 - 4) intensywność zabudowy od 0,05 do 0,8;
 - 5) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;

- 6) maksymalna wysokość budynków garażowych i budynków gospodarczych, wiat, altan – 5 m;
- 7) dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia do 45°;
- 8) pokrycie połaci dachowych o kącie nachylenia większym niż 5° w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych;
- 9) dla budynków mieszkalnych jednorodzinnych, mieszkalno-usługowych i usługowych należy stosować następujące materiały elewacyjne:
 - a) tynki w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - b) ceramiczne,
 - c) płaskie okładziny stalowe w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - d) drewno lub okładziny drewniane,
 - e) kamień;
- 10) zakaz stosowania okładzin elewacyjnych z tworzyw sztucznych.

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENU 2MN/U:

- Dla terenu oznaczonego symbolem 2MN/U ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej.

- W granicach terenu 2MN/U ustala się możliwość lokalizacji zabudowy jednorodzinnej, budynków mieszkalno-usługowych, zabudowy usługowej, wiat, altan, parkingów, dróg wewnętrznych, urządzeń budowlanych, urządzeń infrastruktury technicznej.

- Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30%;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
- 4) intensywność zabudowy od 0,05 do 0,8;
- 5) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;
- 6) maksymalna wysokość budynków garażowych i budynków gospodarczych, wiat, altan – 6 m;
- 7) dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia do 45°;
- 8) pokrycie połaci dachowych o kącie nachylenia większym niż 5° w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych;
- 9) dla budynków mieszkalnych jednorodzinnych, mieszkalno-usługowych i usługowych należy stosować następujące materiały elewacyjne:
 - a) tynki w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - b) ceramiczne,
 - c) płaskie okładziny stalowe w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - d) drewno lub okładziny drewniane,
 - e) kamień;
- 10) zakaz stosowania okładzin elewacyjnych z tworzyw sztucznych.

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENU 1U:

- Dla terenu oznaczonego symbolem 1U ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy usługowej.
- W granicach terenu 1U ustala się możliwość lokalizacji zabudowy usługowej, budynków garażowych, budynków gospodarczych, wiat, altan, parkingów, dróg wewnętrznych, urządzeń budowlanych, urządzeń infrastruktury technicznej.
- Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 20%;
 - 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%;
 - 4) intensywność zabudowy od 0,05 do 1,0;
 - 5) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;
 - 6) maksymalna wysokość budynków garażowych i budynków gospodarczych, wiat, altan – 6 m;
 - 7) dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia do 45⁰;
 - 8) pokrycie połaci dachowych o kącie nachylenia większym niż 5⁰ w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych;
 - 9) dla budynków usługowych należy stosować następujące materiały elewacyjne:
 - a) tynki w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - b) ceramiczne,
 - c) płaskie okładziny stalowe w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - d) drewno lub okładziny drewniane,
 - e) kamień;
 - 10) zakaz stosowania okładzin elewacyjnych z tworzyw sztucznych.
- Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych - 1000 m².

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENU 2U:

- Dla terenu oznaczonego symbolem 2U ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy usługowej.
- W granicach terenu 2U ustala się możliwość lokalizacji zabudowy usługowej, budynków garażowych, budynków gospodarczych, wiat, altan, parkingów, dróg wewnętrznych, urządzeń budowlanych, urządzeń infrastruktury technicznej.
- Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 10%;
 - 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%;
 - 4) intensywność zabudowy od 0,1 do 1,5;
 - 5) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;
 - 6) maksymalna wysokość budynków garażowych i budynków gospodarczych, wiat, altan – 6 m;
 - 7) dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia do 45⁰;

- 8) pokrycie połaci dachowych o kącie nachylenia większym niż 5° w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych;
 - 9) dla budynków usługowych należy stosować następujące materiały elewacyjne:
 - a) tynki w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - b) ceramiczne,
 - c) płaskie okładziny stalowe w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - d) drewno lub okładziny drewniane,
 - e) kamień;
 - 10) zakaz stosowania okładzin elewacyjnych z tworzyw sztucznych.
- Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych - 1000 m².

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENU 3U:

- Dla terenu oznaczonego symbolem 3U ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy usługowej.
- W granicach terenu 3U ustala się możliwość lokalizacji zabudowy usługowej, budynków garażowych, budynków gospodarczych, wiat, altan, parkingów, dróg wewnętrznych, urządzeń budowlanych, urządzeń infrastruktury technicznej.
- Przy lokalizacji zabudowy usługowej nakazuje się realizację w całości strefy zieleni izolacyjnej zgodnie z rysunkiem planu.
- W strefie zieleni izolacyjnej dopuszcza się lokalizację podziemnej lub nadziemnej infrastruktury technicznej.
- Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 10%;
 - 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%;
 - 4) intensywność zabudowy od 0,1 do 2,0;
 - 5) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 i 7 – 12 m;
 - 6) maksymalna wysokość zabudowy usług publicznych – 15 m;
 - 7) maksymalna wysokość budynków garażowych i budynków gospodarczych, wiat, altan – 6 m;
 - 8) dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia do 45°;
 - 9) pokrycie połaci dachowych o kącie nachylenia większym niż 5° w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych;
 - 10) dla budynków usługowych należy stosować następujące materiały elewacyjne:
 - a) tynki w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - b) ceramiczne,
 - c) płaskie okładziny stalowe w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - d) drewno lub okładziny drewniane,
 - e) kamień;
 - 11) zakaz stosowania okładzin elewacyjnych z tworzyw sztucznych.

- Minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych - 1000 m².

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENU 4U:

- Dla terenu oznaczonego symbolem 4U ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy usługowej.

- W granicach terenu 4U ustala się możliwość lokalizacji zabudowy usługowej, lokali mieszkalnych, budynków garażowych, budynków gospodarczych, wiat, altan, parkingów, dróg wewnętrznych, urządzeń budowlanych, urządzeń infrastruktury technicznej.

- Zakaz lokalizacji na działce budowlanej wyłącznie funkcji mieszkalnej.

- Powierzchnia użytkowa lokali mieszkalnych na działce budowlanej nie może przekroczyć 50% powierzchni użytkowej usług.

- Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 20%;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 70%;
- 4) intensywność zabudowy od 0,1 do 1,5;
- 5) maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;
- 6) maksymalna wysokość budynków garażowych i budynków gospodarczych, wiat, altan – 6 m;
- 7) dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia do 45°;
- 8) pokrycie połaci dachowych o kącie nachylenia większym niż 5° w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych;
- 9) dla budynków mieszkalno-usługowych i usługowych należy stosować następujące materiały elewacyjne:
 - a) tynki w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - b) ceramiczne,
 - c) płaskie okładziny stalowe w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - d) drewno lub okładziny drewniane,
 - e) kamień;
- 10) zakaz stosowania okładzin elewacyjnych z tworzyw sztucznych.

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENU 1KPJ:

§ 21.1. Dla terenu oznaczonego symbolem 1KPJ ustala się przeznaczenie jako teren ciągu pieszo-jezdnego.

2. Dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, urządzeń wodnych, ścieżek rowerowych.

3. W granicach terenu 1KPJ dopuszcza się przebudowę, rozbudowę, nadbudowę istniejącego budynku oraz lokalizację nowych obiektów budowlanych związanych z komunikacją zbiorową, w tym wiat przystankowych.

4. Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 1%;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy – 15%;

- 4) intensywność zabudowy od 0,001 do 0,2;
- 5) maksymalna wysokość zabudowy – 6 m;
- 6) dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia do 45°;
- 7) pokrycie połaci dachowych o kącie nachylenia większym niż 50° w kolorach ceglanych, brązowych, czarnych, grafitowych;
- 8) dla budynków należy stosować następujące materiały elewacyjne:
 - a) tynki w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - b) ceramiczne,
 - c) płaskie okładziny stalowe w odcieniach bieli, beży, szarości, grafitu,
 - d) drewno lub okładziny drewniane,
 - e) kamień;
- 9) zakaz stosowania okładzin elewacyjnych z tworzyw sztucznych.

Wskazane parametry i wskaźniki zagospodarowania przestrzennego nie odbiegają od dotychczas obowiązujących, w związku z powyższym zmiana projektu nie będą generować nowych skutków środowiskowych.

W zakresie obowiązujących przepisów odrębnych oraz wymogów wynikających z przepisów odrębnych projekt planu miejscowego:

- ustala zakaz:
 - lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
 - lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczenia powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych;
 - wprowadzanie ścieków niespełniających wartości określonych w przepisach odrębnych do wód powierzchniowych lub do gruntu.
- Ustala się klasyfikację ochrony akustycznej:
 - dla terenów 1MN, 2MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
 - dla terenów 1MN/U, 2MN/U, 4U jak dla terenu mieszkaniowo-usługowego.
 - dla terenu 3U jak dla terenu związanego ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży.
- Obszar objęty planem znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 326 „Zbiornik Częstochowa”, którego ochronę należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi.
- W strefach sanitarnych od cmentarzy w odległości do 150m od cmentarza obowiązują zgodnie z przepisami odrębnymi ograniczenia w lokalizacji obiektów budowlanych, w tym zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego, zakładów przechowywujących artykuły żywności i studni.

Ustalenia projektu w zakresie odnawialnych źródeł energii

Projekt planu miejscowego dopuszcza lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nieprzekraczającej 100 kW za wyjątkiem odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru. Zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: *Plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia również lokalizację mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii⁴ również w przypadku innego przeznaczenia niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich urządzeń.*

Analizowany projekt planu miejscowego nie zawiera zakazów w zakresie realizacji mikroinstalacji, - w związku z powyższym stanowi dokument stwarzający ramy do realizacji mikroinstalacji w rozumieniu przepisów odrębnych. Rozwój energetyki opartej o mikroinstalacje wytwarzające energię elektryczną i ciepłą na własny użytek stanowi proces nieszkodliwy dla środowiska, pośrednio wpływający pozytywnie na realizację wybranych celów środowiskowych m.in. w zakresie ochrony powietrza, przeciwdziałania negatywnym zmianom klimatycznym, ochrony powierzchni ziemi, w związku z powyższym nie wymaga prognozowania działań minimalizujących negatywne oddziaływanie.

2.2. Ustalenia odnoszące się bezpośrednio do obszarów Natura 2000

Ustalenia przedmiotowego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie dotyczą obszarów objętych ochroną w ramach sieci obszarów Natura 2000 – obszar objęty projektem nie znajduje się w zasięgu tych obszarów oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Planowany charakter zagospodarowania terenów nie stwarza ram do realizacji inwestycji, których wielkość oddziaływania mogła by dotyczyć tych terenów. W związku z powyższym, prognoza oddziaływania na środowisko nie wymaga uwzględnienia analizy i oceny oddziaływań analizowanego projektu na cele, przedmiot oraz integralność obszarów Natura 2000.

2.3. Określenie celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposób ich uwzględnienia

Cele ochrony środowiska, w tym cele ochrony przyrody, ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym znajdują swoje odzwierciedlenie w prawie krajowym i dokumentach powstałych na jego podstawie, określających politykę w zakresie ochrony środowiska. Poniżej określono główne cele obowiązującej polityki ekologicznej Unii Europejskiej oraz krajowe cele szczegółowe wg podstawowych sektorów ochrony środowiska w Polsce wraz ze sposobem ich uwzględnienia w analizowanym dokumencie.

⁴ mikroinstalacja – instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW.

2.3.1. Ochrona bioróżnorodności

Ochrona różnorodności biologicznej jest warunkiem stabilnego funkcjonowania ekosystemów, decyduje o większej ich odporności na niekorzystne czynniki zewnętrzne⁵. Głównym dokumentem w zakresie ochrony bioróżnorodności biologicznej jest „Strategia zrównoważonego rozwoju UE⁶”. Obecnie Unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r., została opracowana w 2011 r. i wyznacza następujące cele:

1. Pełne wdrożenie dyrektywy ptasiej i siedliskowej.
2. Utrzymanie i odbudowa ekosystemów i ich usług.
3. Zwiększenie wkładu rolnictwa i leśnictwa w utrzymanie i wzmocnienie różnorodności biol.
4. Zapewnienie zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych.
5. Zwalczanie inwazyjnych gatunków obcych.
6. Pomoc na rzecz zapobiegania utracie światowej różnorodności biologicznej.

Głównym dokumentem określającym cele polityki środowiskowej państwa w zakresie ochrony bioróżnorodności Polski jest „Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2014-2020”. Cel nadrzędny stanowi poprawa stanu różnorodności biologicznej i powiązanie jej ochrony z rozwojem społeczno-gospodarczym kraju. Cele strategiczne sformułowano w następujący sposób:

- A. Podniesienie poziomu wiedzy oraz kształtowanie postaw społeczeństwa związanych z włączeniem się do działań na rzecz różnorodności biologicznej.
- B. Włączenie wybranych sektorów gospodarki w działania na rzecz różnorodności biologicznej.
- C. Zachowanie i przywrócenie populacji zagrożonych gatunków i siedlisk.
- D. Efektywne zarządzanie zasobami przyrodniczymi.
- E. Utrzymanie i odbudowa ekosystemów oraz ich usług.
- F. Ograniczenie presji gatunków inwazyjnych i konfliktowych.
- G. Ograniczenie i łagodzenie skutków zmian klimatycznych.
- H. Ochrona różnorodności biologicznej poprzez rozwój współpracy międzynarodowej.

Podstawą unijnej polityki ochrony przyrody są dwa akty prawne: dyrektywa 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. dyrektywa ptasia) oraz dyrektywa 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. dyrektywa siedliskowa), na podstawie których funkcjonuje sieć obszarów Natura 2000.

⁵ Założenie to było podstawą uznania ochrony bioróżnorodności biologicznej za jeden z celów unijnej polityki ochrony środowiska. Jest obecnie jednym z priorytetów głównego nurtu polityki unijnej.

⁶ przyjęta w 2001 r. na szczycie przywódców państw Unii w Göteborgu, stanowiąca dokument uzupełniający zaakceptowanej rok wcześniej strategii lizbońskiej. Różnorodność biologiczna jest integralnym elementem wielu dziedzin objętych prawodawstwem unijnym. Cele z nią związane realizują nie tylko uregulowania z zakresu ochrony środowiska, ale także regulacje prawne dotyczące unijnych polityk sektorowych.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego nie dotyczy obszarów charakteryzujących się wysokimi walorami przyrodniczymi (w skali regionalnej czy krajowej), w tym obszarów objętych formami ochrony przyrody na podstawie przepisów *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* oraz nie graniczy z takimi terenami. Ustalenia studium nie naruszają przyjętych kierunków ochrony przyrody oraz środowiska, w tym systemu obszarów Natura 2000.

2.3.2. Ochrona powietrza

Europejskie przepisy są nakierowane na eliminację różnych typów zanieczyszczeń pochodzących z wielu źródeł, zarówno stacjonarnych jak i mobilnych, regulują w szczególności:

1. minimalne normy jakości powietrza oraz zobowiązuje do podejmowania działań zaradczych w przypadku, gdy dochodzi do przekroczenia tych norm,
2. obowiązek monitoringu wybranych substancji zanieczyszczających u źródeł emisji,
3. normy dopuszczalnej emisji dla źródeł mobilnych oraz standardy jakości paliw,
4. wymogi harmonizacji metod pomiaru stężenia zanieczyszczeń i strategii monitoringu jakości powietrza krajów członkowskich,
5. zasady dostępu do informacji o jakości powietrza opinii publicznej i wszystkim zainteresowanym stronom.

„Strategia tematyczna dotycząca zanieczyszczenia powietrza” wskazała na potrzebę uproszczenia prawodawstwa w sprawie jakości powietrza. Takim zabiegiem było scalenie w jeden akt prawny kilku wcześniejszych dyrektyw: Dyrektywę 2008/50/WE w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (tzw. dyrektywa CAFE). Dyrektywa CAFE nie zmienia dotychczasowych dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń, uzupełnia ich wykaz o nową substancję – pył zawieszony PM_{2,5}. Normy w zakresie pyłu zawieszonego PM_{2,5} mają być wprowadzane w życie w okresie 2010-2020. Celem dyrektywy jest również wzmocnienie przepisów dotyczących wdrażania planów i programów, mających na celu osiągnięcie założonych parametrów jakości powietrza. Wytyczne strategii tematycznej są uwzględniane w krajowych programach ochrony powietrza.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego nie zawiera zasad zagospodarowania przestrzennego, które stanowiłyby zagrożenie dla jakości powietrza atmosferycznego (nie przewiduje się możliwości realizacji obiektów stanowiących znaczące emitory zanieczyszczeń). Ustalenia szczegółowe uwzględniają konieczność stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych.

2.3.3. Przeciwdziałanie i łagodzenie zmian klimatu

Przeciwdziałanie zmianom klimatu stało się jednym z najważniejszych celów europejskiej polityki ekologicznej. Zgodnie z zasadą przezorności – fundamentem europejskiej polityki ekologicznej – za celowe uznano ograniczenie emisji gazów szklarniowych, tak by potencjalny wzrost temperatury w skali globalnej nie przekroczył 2°C. Program działań zakłada ustabilizowanie koncentracji gazów szklarniowych w atmosferze, co wymagać będzie redukcji emisji CO₂ o 70% w perspektywie długoterminowej. Najważniejszym instrumentem realizacji celów unijnej polityki klimatycznej jest przyjęty w 2008 r. tzw. pakiet klimatyczno-energetyczny określany potocznie jako „3 razy 20”, który zakłada, że do 2020 r. Unia Europejska powinna:

- racjonalnie wykorzystywać energię, tak aby zmniejszyć łączne zużycie energii pierwotnej o 20% w porównaniu z prognozami na 2020 r.,
- zwiększyć udział energii ze źródeł odnawialnych do 20% całkowitego zużycia energii finalnej,
- zmniejszyć emisję gazów cieplarnianych o co najmniej 20% z porównaniem z 1990 r.

Główne dokumenty unijne tj. *Biała Księga – Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania* (COM Biała Księga 2009), *Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmian klimatu* (COM 0216 final, 2016), *Porozumienie paryskie* (Porozumienie paryskie – Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, 2016) mają swoje odzwierciedlenie w polityce krajowej tj. strategiach i działaniach wdrażających, z czego do głównych należą: *Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do 2020 r. z perspektywą do 2030 r.* (SPA, 2013), w której wskazano cele i kierunki działań adaptacyjnych dla najbardziej wrażliwych sektorów: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna i obszary chronione, zdrowie, energetyka, budownictwo oraz transport. Wskazano w nim znaczenie miast w procesach adaptacyjnych ze względu na ich wrażliwość na zmiany klimatyczne. *Krajowa Polityka Miejska do 2023 r.* (2015) obliguje samorządy gminne do uwzględniania w swoich działaniach na rzecz ochrony środowiska naturalnego długofalowych korelacji przyrodniczych oraz idei błękitno-zielonej infrastruktury.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego nie ustala zasad zagospodarowania przestrzennego, umożliwiających lokalizację obiektów, których działalność w sposób stały i długoterminowy mogłaby wpłynąć negatywnie zmiany klimatu; zawiera ustalenia szczegółowe dotyczące gospodarki lokalnej.

2.3.4. Ochrona wód i przeciwdziałanie skutkom suszy

Ochrona wód to jeden z najlepiej rozwiniętych działów unijnej polityki ochrony środowiska. Obecnie głównym instrumentem unijnej polityki w tej dziedzinie jest przyjęta w 2000 r. tzw. „*Ramowa dyrektywa wodna (RDW⁷)*”. Główne cele europejskiej polityki wodnej:

1. ochrona i poprawa warunków, a gdy to niemożliwe, utrzymanie obecnego stanu ekosystemów wodnych, a także lądowych i podmokłych bezpośrednio uzależnionych od ekosystemów wodnych,
2. propagowanie zrównoważonego korzystania z wody opartego na długoterminowej ochronie zasobów wodnych,
3. podejmowane przedsięwzięć mających na celu poprawę stanu czystości środowiska wodnego; przedsięwzięcia te powinny prowadzić do ograniczenia emisji i zrzutów substancji szczególnie niebezpiecznych, a w dalszej perspektywie do eliminowania tego typu działalności,
4. stopniowe ograniczenie zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobieganie ich degradacji,
5. dążenie do zmniejszenia skutków powodzi i suszy.

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych ustalono na mocy art. 4 Ramowej dyrektywy wodnej (RDW). Za cele środowiskowe przyjęto wartości graniczne odpowiadające dobre-

⁷ Kieruje się ona ekologicznym podejściem do oceny stanu wód i planowania gospodarki wodnej. Traktuje wody w szczególności jako czynnik tworzący siedliska, których stan zależy od działań podejmowanych na obszarze całej zlewni.

mu stanu wód, podane w *Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych*, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Projekt planu miejscowego nie dotyczy obszarów, których sposób zagospodarowania stanowiłby zagrożenie dla stanu i jakości wód powierzchniowych i podziemnych. Obszar objęty planem, zgodnie z danymi Systemu Osłony Kraju, jest zlokalizowany poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią oraz poza obszarami zagrożonymi zalaniem. Ponadto obszar objęty projektem nie dotyczy zdiagnozowanych obszarów zagrożenia suszą. Analizę celów środowiskowych wskazanych dla poszczególnych jednostek objętych ochroną na podstawie przepisów *ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne* - zawiera punkt 3.5 niniejszej prognozy dotyczący Analiz stanu środowiska – stosunki wodne.

2.3.5. Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami ma dziś bardzo rozbudowany dział prawa unijnego. Oprócz ogólnych zasad postępowania z odpadami obejmuje on wymogi dotyczące metod i urządzeń usuwania odpadów (np. spalania, składowania) oraz uregulowania związane z zagospodarowaniem różnych rodzajów odpadów. Pierwsza dyrektywa ramowa w sprawie odpadów to dyrektywa 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. Przez ponad 30 lat był to najważniejszy akt prawny w tej dziedzinie. Ostatecznie został zastąpiony dyrektywą ramową z 2008 r. Ogólne wymagania w stosunku do gospodarki odpadami nie uległy jednak istotnym zmianom. Dyrektywa wprowadziła jednolite definicje pojęć oraz zobowiązała państwa członkowskie do opracowywania programów gospodarki odpadami. Przede wszystkim ustanowiła hierarchię zasad postępowania z odpadami, wskazując na pierwszym miejscu konieczność zapobiegania powstawaniu odpadów, następnie ich powtórne wykorzystanie, dalej recykling materiałowy, wykorzystanie odpadów jako źródła energii (w procesie spalania), dopiero w ostateczności dopuszczone powinno być ich unieszkodliwianie przez spalanie bez odzysku energii lub deponowanie na składowiskach odpadów. Na poziomie krajowym wytyczne dla gospodarki odpadami są określone w planach wojewódzkich. W województwie łódzkim obowiązuje Plan gospodarki odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028.

Sposób uwzględnienia w projekcie:

Obszar objęty projektem nie obejmuje obszarów i obiektów systemu gospodarki odpadami natomiast jego ustalenia nie naruszają przyjętych kierunków rozwoju systemów infrastruktury technicznej w zakresie gospodarki odpadami, w tym wytycznych regionalnych. Realizacja ustaleń projektu nie przyczyni się do konieczności rozbudowy systemu gospodarki odpadami.

2.4. Powiązania z innymi dokumentami

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, stanowiący akt prawa miejscowego w zakresie zagospodarowania przestrzennego, jest dokumentem powiązany z dokumentami planistycznymi wyższych szczebli samorządu terytorialnego. Wytyczne do planowania miejscowego stanowią:

- na poziomie regionalnym (województwa) – Plan zagospodarowania przestrzennego województwa,

- na poziomie lokalnym – obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, dokument Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz wydane decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach i inne decyzje określające warunki korzystania ze środowiska, jeżeli zostały wydane w obszarze podlegającym ocenie.

2.4.1. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego

Aktualnie obowiązuje Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa łódzkiego, przyjęty uchwałą nr LV/679/18 Sejmiku Województwa łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.

W granicach obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego mogą występować następujące kierunki działań określone w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa łódzkiego.

STREFA DZIAŁAŃ	CELE SZCZEGÓŁOWE
OSADNICTWO	I. Region spójny, o zrównoważonym systemie osadniczym.
<u>Kierunki działań:</u> I.2. Wzrost znaczenia Łodzi w krajowej i europejskiej sieci osadniczej. I.2.1. Kształtowanie silnych powiązań funkcjonalnych w ramach układu bipolarnego Łódź - Warszawa. I.3. Rozwój atrakcyjnych osadniczo miast pełniących funkcje krajowego, regionalnych, subregionalnych i ponadlokalnych biegunów wzrostu, zapewniających wysoką jakość życia. I.3.2. Zapewnienie dostępności do ponadlokalnych i podstawowych usług publicznych o wysokim standardzie, dostosowanych do różnych grup wiekowych ludności. I.3.3. Kształtowanie przestrzeni dla wzrostu społeczno-ekonomicznego i rozwoju konkurencyjnej, innowacyjnej gospodarki, opartej na potencjale endogenicznym i oferującej atrakcyjne miejsca pracy. I.5. Rozwój miast o znaczeniu lokalnym i wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich. I.5.1. Wzrost zasięgu oddziaływania przestrzennego miast o znaczeniu lokalnym.	
TRANSPORT	II. Region o wysokiej jakości i dostępności infrastruktury transportowej
II.1. Rozwój systemu powiązań drogowych zewnętrznych i wewnętrznych. II.1.3. Podnoszenie standardów dróg krajowych i wojewódzkich. II.5. Rozwój multimodalnego transportu towarowego i logistyki. II.5.4. Kształtowanie warunków inwestycyjnych i organizacyjno-technicznych dla rozwoju logistyki w strefie oddziaływania docelowej sieci TEN-T.	
INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	III. Region o wysokiej jakości i dostępności infrastruktury technicznej
<u>Kierunki działań:</u> III.2. Rozwój energetyki wykorzystującej OZE. III.2.2. Budowa elektrowni słonecznych. III.6. Rozwój systemów kanalizacyjnych. III.6.1. Budowa, rozbudowa zbiorczych systemów kanalizacji w wyznaczonych zasięgach aglomeracji, oraz budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków ujętych w Krajowym Programie Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK). III. 7. Racjonalizacja gospodarki odpadami. III.7.4. Zmniejszenie udziału odpadów składowanych na składowiskach przemysłowych, zamykanie i rekultywację składowisk odpadów niespełniających wymogów ochrony środowiska oraz likwidację miejsc nielegalnego składowania odpadów.	

III.9. Rozwój systemów teleinformatycznych. III.9.1. Zwiększanie dostępu do szerokopasmowego Internetu.	
ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE	IV. Region o wysokiej jakości środowiska przyrodniczego.
<u>Kierunki działań:</u> IV.1. Racjonalne wykorzystanie powierzchni ziemi. IV.1.1. Ochrona gleb. IV.1.2. Ochrona i racjonalne gospodarowanie złożami kopalin. IV.2. Zwiększanie i poprawa jakości zasobów wodnych. IV.2.1. Ochronę zasobów wód powierzchniowych oraz poprawę zdolności retencyjnych zlewni. IV.2.2. Poprawę jakości wód powierzchniowych. IV.4. Kształtowanie zasobów leśnych: IV.4.1. Ochrona i wzbogacanie istniejących kompleksów leśnych i zadrzewień. IV.5. Zachowanie i wzrost różnorodności biologicznej. IV.5.1. Ochrona, wzbogacanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej. IV.6. Zachowanie najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych oraz zapewnienie ciągłości systemu ekologicznego. IV.6.1. Kształtowanie spójnego systemu obszarów chronionych. IV.6.3. Kształtowanie korytarzy ekologicznych. IV.7. Przeciwdziałanie zagrożeniom. IV.7.5. Ograniczenie zagrożenia powodziowego. IV.7.6. Przeciwdziałanie skutkom i adaptacja do zmian klimatu.	
DZIEDZICTWO KULTUROWE	V. Region o dobrze zachowanym dziedzictwie kulturowym.
V.1. Zachowanie materialnych zasobów dziedzictwa kulturowego. V.1.3. Zapewnienie ochrony prawnej dziedzictwa kulturowego regionu.	
TURYSTYKA I REKREACJA	VI. Region o wysokiej atrakcyjności turystycznej.
VI.1. Rozwój różnorodnych form turystyki w obszarach i ośrodkach recepcji turystycznej. VI.1.1. Wzmacnianie infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej. VI.2. Rozwój systemu szlaków turystycznych wykorzystujących walory przyrodnicze i zasoby dziedzictwa kulturowego zgodnie z trendami na rynku odbiorców. VI.2.1. Wzmacnianie funkcji istniejących szlaków turystycznych.	
KRAJOBRAZ I ŁAD PRZESTRZENNY	VII. Region o krajobrazie wysokiej jakości.
VII.1. Ochrona i wzmacnianie walorów krajobrazu przyrodniczego. VII.1.1. Zachowanie makrownętrz krajobrazowych w krajobrazie dolinnym. VII.2. Ochrona i wzmacnianie walorów krajobrazu kulturowego. VII.2.1. Poprawa jakości przestrzeni publicznych, szczególnie w otoczeniu obiektów zabytkowych. VII.2.2. Kreowanie nowej zabudowy w sposób jednorodny, zwłaszcza w ośrodkach historycznych i na terenach wiejskich. VII.3. Kształtowanie ładu przestrzennego w krajobrazie. VII.3.1. Ochrona przestrzeni o znacznej ekspozycji widokowej. VII.3.2. Przeciwdziałanie rozwojowi chaotycznej urbanizacji i ruralizacji.	
OBSZARY FUNKCJONALNE	IX. Region efektywnie wykorzystujący endogeniczny potencjał rozwojowy na rzecz zrównoważonego rozwoju przestrzennego
Obszar objęty projektem planu znajduje się w zasięgu 30 km oddziaływania od ośrodka regionalnego (Zgierz), w zasięgu 15 km oddziaływania od ośrodka ponadlokalnego (Poddębice) oraz w strefie powiązań funkcjonalnych układu bipolarnego Łódź-Warszawa.	

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym

Obszar objęty oceną nie dotyczy terenów, na których zostały wyznaczone do realizacji inwestycje celu publicznego o znaczeniu krajowym oraz inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, ustalone w dokumentach przyjętych przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Radę Ministrów, właściwego ministra lub sejmik województwa, zgodnie z ich właściwością - uwzględnione w obowiązującym *Planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego, przyjętym uchwałą nr LV/679/18 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.*

2.4.2. Polityka przestrzenna i planistyczna gminy

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Struktura funkcjonalno-przestrzenna – obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

Przyjęte w niniejszym Studium kierunki zagospodarowania oparto o przedstawione w pierwszej części studium uwarunkowania rozwoju przestrzennego. O ile też w dotychczasowych edycjach kontynuowana była konstrukcja struktury oparta o strefy funkcjonalne, o tyle w niniejszej edycji zrezygnowano z utrzymywania podziału na dziewięć stref funkcjonalnych i wyróżnień w ich ramach w zakresie przeznaczenia terenów.

Przyjęty bardzo czytelnie występujący w tej gminie podział na jednostki przestrzenne o różnych warunkach zagospodarowania przestrzennego, różnych warunkach fizjograficznych i różnych sposobach zagospodarowania oraz o różnych możliwościach rozwoju. Strefy te związane są z pasmami aktywności w zależności od istniejących uwarunkowań.

Dające się wyodrębnić w granicach gminy jednostki przestrzenne - strefy to:

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy wyznacza tereny objęte projektem planu miejscowego w obszarze kierunkowym: **STREFA II centralna – zurbanizowana.**

Obejmuje ona tereny położone w centralnej części gminy wraz z miastem Pajęczno, zurbanizowanymi wsiami Dylów Szlachecki i Dylów Rządowy. Są to tereny, z racji istniejących i planowanych urządzeń infrastruktury komunalnej najlepiej wyposażone we wszystkie media. Strefa ta charakteryzuje się koncentracją zabudowy miejskiej i podmiejskiej, a wsie Dylów Szlachecki i Dylów Rządowy w części są integralnie związane z miastem stanowiąc jego przedłużenie na zachód i północny-zachód.

W skład strefy wchodzi: miasto Pajęczno w części obejmującej obecne i planowane tereny zainwestowania miejskiego do przebiegu w południowej części projektowanej obwodnicy w ciągu drogi krajowej Nr 42, sołectwo Dylów Szlachecki w całości i sołectwo Dylów Rządowy w części ograniczonej od południa przebiegiem tej obwodnicy.

Założony rozwój funkcji miasta Pajęczno i wzrost jego zaludnienia w okresie kierunkowym, a także wnioski instytucji i osób fizycznych spowodowały wyznaczenie większych terenów dla potrzeb zainwestowania już w dotychczasowych edycjach studium z 2005 r i 2007 r. Obecne zmiany nie mają charakteru rewolucyjnych, stanowią niewielką korektę terenów wskazywanych pod zabudowę o różnych funkcjach. W obecnym zapisie nie wyznacza się horyzontu czasowego funkcjonowania „Studium...” przyjmując, że jego zapis zmieni się z chwilą istotnych zmian w podstawach rozwoju gminy.

W ślad za dotychczasowymi ustaleniami Studium, wyróżnia się tu:

a) obszar centralny miasta z następującymi kierunkami i zasadami zagospodarowania:

- 1) Adaptacja istniejącej zabudowy mieszkaniowej i usługowej z możliwością dogęszczeń i uzupełnień w lukach budowlanych.
- 2) Przekształcenie i rehabilitacja zabudowy w celu uzyskania dominacji funkcji charakterystycznych dla miejskich śródmieść, koncentrujących usługi o znaczeniu ponadlokalnym (powiatowym i gminnym).
- 3) Podporządkowanie wszelkich działań na tym obszarze uwarunkowaniom wynikającym z wytycznych konserwatorskich poprzez uzgadnianie projektów budowlanych z WKZ.
- 4) Ze względu na istniejące uwarunkowania, uzależnienie działalności inwestycyjnej od sporządzonego dla całego terenu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
- 5) Zaleca się stosowanie zasad zabudowy i zagospodarowania terenów (według „Wytycznych konserwatorskich” opracowanych dla potrzeb pierwszej edycji studium w 1998 r.) wyszczególnionych w ustaleniach rozdziału VIII dla konserwatorskiej strefy B1 ochrony historycznego miejskiego układu przestrzennego w Pajęcznie. (str. 68-69).

Obszar centralny miasta obejmuje w przewadze stary, historyczny, układ urbanistyczny miasta i w nim obowiązującymi są ustalenia konserwatorskie, o których traktuje rozdział VIII. Mankamentem jest kolizyjny przebieg przez zabytkowe centrum drogi krajowej Nr 42, głównej relacji Działoszyn-Pajęczno-Radomsko.

b) tereny zabudowy mieszkaniowej o cechach i standardach osiedlowych.

Są to tereny położone na zewnątrz obszaru centralnego miasta, w szczególności na północ, północny zachód, południowy zachód od centrum w kierunku Dylowa Rządowego oraz na południe i wschód. Praktycznie tereny te okalają obszar centralny miasta ze wszystkich stron. Są to tereny obecnych osiedli mieszkaniowych, tak w zabudowie wielorodzinnej, blokowej jak i mieszkaniowej jednorodzinnej z potocznymi nazwami: Źródelna, Matusowiec I, Matusowiec II, Majorat, Centrum, Żeromskiego, Wieluńska, Reymonta.

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej o cechach i standardach osiedlowych w niniejszej edycji studium podtrzymuje się ustalone dotychczas kierunki i zasady zagospodarowania:

- 1) Adaptacja istniejącej zabudowy, sukcesywna poprawa standardów jej zagospodarowania poprzez rehabilitację,
- 2) Doinwestowanie w zakresie infrastruktury technicznej na zasadach ogólnie obowiązujących w mieście,

c) tereny rozwojowe dla zabudowy mieszkaniowej o niskiej intensywności.

Tereny rezerw rozwojowych miasta dla zabudowy mieszkaniowej są położone na południe i południowy zachód od obszaru centralnego w kierunku projektowanej obwodnicy miasta oraz w kierunku Dylowa Szlacheckiego. Ich zagospodarowanie powinno się odbywać zgodnie z obowiązującym planem miejscowym miasta z 2005 r.

Dla tych terenów w niniejszej edycji studium podtrzymuje się ustalone dotychczas kierunki i zasady zagospodarowania tj.:

- 1) Adaptacja istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z możliwością uzupełniania luk budowlanych zabudową nie powodującą pogorszenia stanu środowiska i nie naruszającą interesów sąsiedztwa. Istniejąca na obrzeżach miasta nieliczna zabudowa zagrodowa powinna sukcesywnie tracić swoje funkcje rolnicze na rzecz mieszkaniowej nierolniczej i usługowej.

- 2) Dla nowych terenów wskazanych do zabudowy należy:

- a) dopuszczenie wnioskowanego zagospodarowania uwarunkować:

- analizą możliwości lokalizacji zabudowy i uzbrojenia terenu,
- bezkolizyjnym rozwiązaniem obsługi komunikacyjnej, uwzględniającym włączenie dróg układu lokalnego do drogi głównej,
- ograniczenie obudowy dróg ponadlokalnych poprzez minimalizowanie ilości zjazdów tak publicznych jak i gospodarczych;

d) tereny zabudowy usługowej, włącznie z obsługą rekreacji.

Powiatowe miasto Pajęczno jest ważnym ośrodkiem usługowym dla powiatu, a peryferyjne położenie w województwie łódzkim, pomiędzy zasięgami wpływów Wielunia, Radomska i Częstochowy umacnia tę rolę. Znajdują się więc tutaj zarówno usługi lokalne jak i ponadlokalne. Zabudowa usługowa zajmuje znaczące tereny pomiędzy terenami o funkcjach mieszkaniowych, jest rozproszona w poszczególnych partiach miasta, jednak poza obszarem centralnym miasta, skupia się głównie na północ i zachód od obszaru centrum. Rozwojowe obszary dla tej funkcji wskazuje się w rejonie projektowanej obwodnicy miasta. Funkcje obsługi turystyki i rekreacji są skupione przede wszystkim w rejonie zbiornika wodnego „Matusowiec” w północnej części miasta.

e) tereny zabudowy przemysłu, baz składów i magazynów oraz tereny rozwojowe dla funkcji produkcyjno-usługowej.

W mieście istniejące tereny przemysłu, baz składów i magazynów są położone głównie w północno-wschodniej części miasta tworząc stosunkowo zwarty obszar dzielnicy przemysłowej oraz w rozproszeniu są położone w różnych częściach miasta. Tereny rozwojowe dla działalności produkcyjno-usługowej sąsiadują z już istniejącymi terenami, na których jest prowadzona działalność gospodarcza, a także są wyznaczone w dotychczasowych edycjach studium w rejonie miejskiej oczyszczalni ścieków oraz w rejonie południowo-wschodnim przy projektowanej obwodnicy miasta.

Dla tych terenów w niniejszej edycji studium podtrzymuje się ustalone dotychczas kierunki i zasady zagospodarowania tj.:

1) Adaptacja terenów przemysłu, baz, składów i magazynów poprzez:

- a) porządkowanie i dogęszczanie istniejącej zabudowy o funkcjach produkcyjno-usługowych,
- b) rozeznanie stopnia uciążliwości dla terenów sąsiednich, mieszkaniowych i usługowych, a następnie podjęcie działań do jej eliminacji lub ograniczenia, m.in. przez wprowadzenie zieleni izolacyjnej,
- c) dopuszczenie zagospodarowania terenów w formie usług lub usług z uzupełniającą zabudową przemysłu, baz, składów i magazynów,
- d) dopuszczenie funkcji mieszkaniowej tylko dla niezbędnego dozoru technicznego.

2) Dla terenów rozwojowych niezbędne będzie:

- a) opracowanie koncepcji zagospodarowania terenów w granicach określonych na rysunku Studium „kierunków zagospodarowania przestrzennego”,
- b) rozwiązanie pełnej obsługi komunikacyjnej i inżynierskiej uwzględniającej potrzeby i charakter planowanej działalności,
- c) nałożenie obowiązku realizacji przy granicach działki pasa zieleni izolacyjnej,
- d) uwarunkowanie zabudowy i zagospodarowania terenu sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub dla wybranych fragmentów terenu.

3) Ochrona terenów występowania udokumentowanych złóż surowców mineralnych według zapisu zawartego w „Polityce ekologicznej”.

f) tereny zielone i otwarte

Wyróżniono tu tereny ogródków działkowych, zieleni urządzonej, cmentarzy i lokalne korytarze ekologiczne wzdłuż otwartych rowów odwodnieniowych. Są to tereny wyznaczone i wskazywane do wyłączenia z zabudowy, a w pojedynczych przypadkach – może być tu dopuszczona wyłącznie zabudowa ekstensywna, niska, nie stanowiąca przegród poprzecznych w obniżeniach dolinnych. Tereny ogrodów działkowych są miejscem istniejącego, tradycyjnego użytkowania, a ostatnio z centrum miasta wiedzie do nich ścieżka rowerowa i deptak pieszy wzdłuż drogi głównej. Zieleni cmentarna podlega zachowaniu w całości.

Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów

a) Obszar centralny miasta

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania i użytkowania terenów w strefie: maksymalna wysokość zabudowy mieszkaniowo-usługowej i usługowej – 4 kondygnacje nadziemne, 18 m do kalenicy, maksymalna powierzchnia zabudowy działek – 60%, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w ogólnej powierzchni działek – 10%, min. powierzchnia działki usługowej – 200 m².

b) Tereny zabudowy mieszkaniowej o cechach i standardach osiedlowych

W zainwestowaniu nowych terenów należy uwzględnić następujące wskaźniki: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna: maksymalnie 5 kondygnacji i 18 m do kalenicy, zabudowa jednorodzinna: 3 kondygnacje nadziemne i 12 m do kalenicy, minimalna powierzchnia działek budowlanych w zabudowie jednorodzinnej 1000 m², zachowanie min. 30% powierzchni terenu biologicznie czynnego. Geometria dachów: zróżnicowana w dostosowaniu do stanu istniejącego.

c) Tereny rozwojowe dla zabudowy mieszkaniowej o niskiej intensywności

W zainwestowaniu nowych terenów należy uwzględnić następujące wskaźniki: podział na działki o powierzchni 1000-1500 m², przy zachowaniu przynajmniej 50% powierzchni terenu biologicznie czynnego i maksymalnie 35% powierzchni zabudowy. Wysokość maksymalna – 3 kondygnacje nadziemne, 12 m do kalenicy, geometria dachów – spadowe o kącie nachylenia min. 200 z dopuszczeniem dachu płaskiego dla dopuszczalnych budynków usługowych i jednospadowych dla zabudowy gospodarczej i garażowej.

d) Tereny zabudowy usługowej, włącznie z obsługą rekreacji

Dla tych terenów ustala się wskaźniki zabudowy i zagospodarowania:

- minimalna powierzchnia działki: 200 m², zalecana 2000 m²,
- maksymalna wysokość zabudowy: 3 kondygnacje nadziemne, 15 m do kalenicy,
- geometria dachów: płaskie i spadowe o kątach nachylenia połaci w przedziale 5-35o,
- maksymalna powierzchnia zabudowy: 50% powierzchni działki, minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego – 25%.

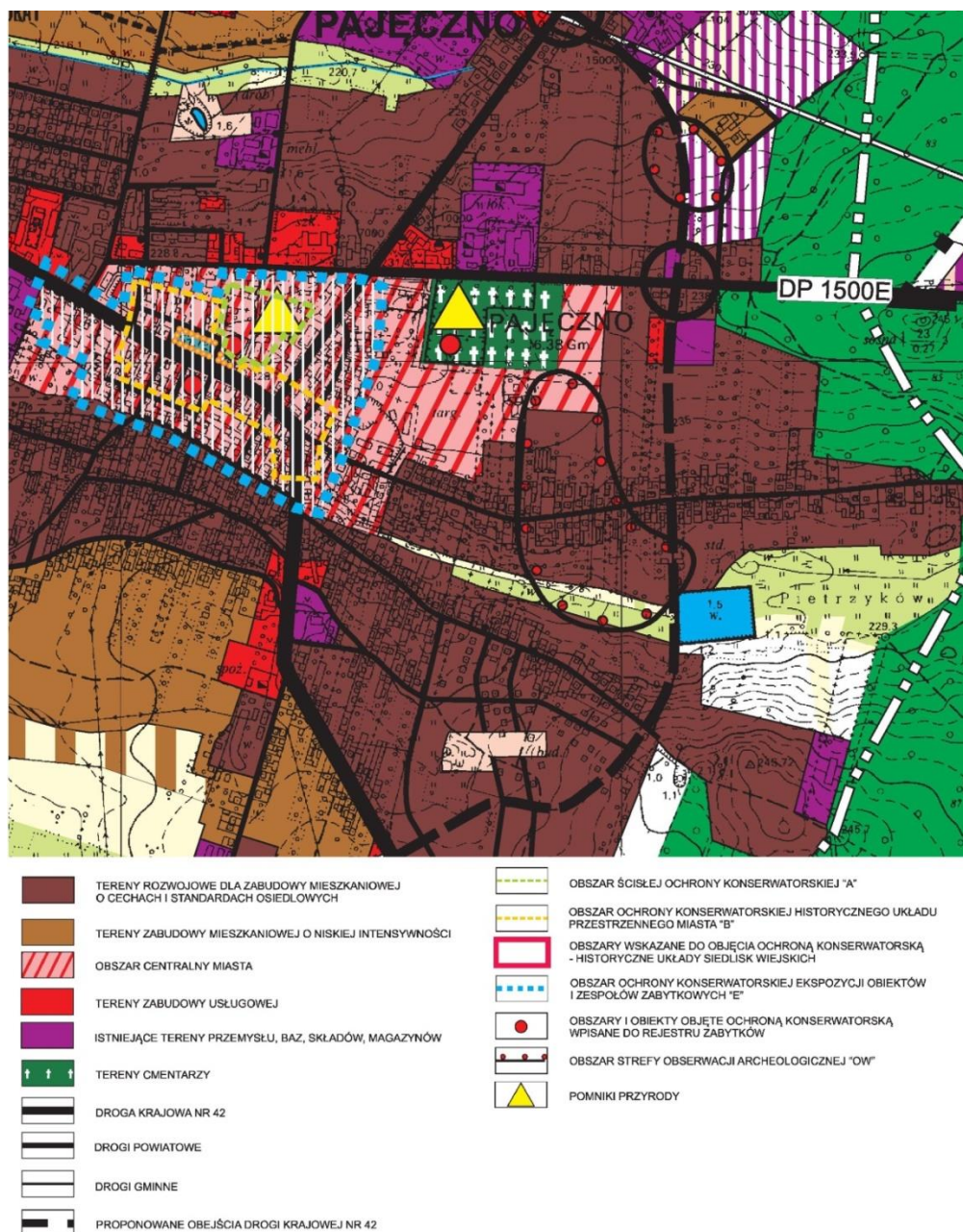
e) Tereny zabudowy przemysłu, baz, składów i magazynów oraz tereny rozwojowe dla funkcji produkcyjno-usługowej

Dla tych terenów ustala się wskaźniki zabudowy i zagospodarowania: Dopuszcza się wydzielenie nowych działek pod działalność gospodarczą o minimalnej powierzchni 500 m² (zalecana wielkość to 2000 m²), maksymalnej powierzchni zabudowy 70% i zachowaniu minimum 15% powierzchni terenu biologicznie czynnego. Inne wskaźniki: maksymalna wysokość – 20 m do kalenicy z wyłączeniem urządzeń i budowli wynikających z potrzeb technologicznych, które jednak nie powinny stanowić przeszkód terenowych powyżej 50 m npt.

f) Tereny zielone i otwarte

Dla tych terenów ustala się wskaźniki zabudowy i zagospodarowania w przypadkach indywidualnych incydentalnych dopuszczeń ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej: wysokość maksymalna – 2 kondygnacje nadziemne, maksymalnie 8 m do kalenicy, dachy spadowe o kątach nachylenia połaci w przedziale 25-45o, działki o powierzchni min. 1500 m², 70% min. udział terenu biologicznie czynnego.

Dla terenów zainwestowanych (opisanych w punktach a-f) dopuszcza się uzyskanie wartości wyższych w zakresie powierzchni zabudowy.

Ryc. 1. Wyrys ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Pajęczno

Źródło: projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Pajęczno

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

W obszarze objętym projektem planu obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

- Uchwała nr 319/XXXVI/10 Rady Miejskiej w Pajęcznie z dnia 14 września 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów Miasta i Gminy Pajęczno obejmujących miejscowości: Pajęczno, Łężyce, Wręczycza, Dylów Szlachecki, Dylów A i Siedlce.
- Uchwała nr 212/XXXVI/05 Rady Miejskiej w Pajęcznie z dnia 29 czerwca 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Pajęczna.
- Uchwała nr 59/VIII/99 Rady Miejskiej w Pajęcznie z dnia 29 czerwca 1999 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Pajęczno.

- Uchwała nr 217/XXIII/97 Rady Miejskiej w Pajęcznie z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy.

Obowiązujące plany zagospodarowania przestrzennego przeznaczają obszar pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, tereny usługowe, oraz tereny infrastruktury drogowej.

2.4.3. Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach i inne decyzje określające warunki korzystania ze środowiska, istotne z punktu widzenia analizowanego dokumentu

Obszar objęty ocenianym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie dotyczy terenów, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub inną decyzję określającą warunki korzystania ze środowiska, istotną z punktu widzenia analizowanego dokumentu.

3. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU OBJĘTEGO USTALENIAMI DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO

3.1. Położenie geograficzne oraz użytkowanie i zagospodarowanie terenów

Pod względem administracyjnym obszar gminy Pajęczno położony jest w powiecie pajęczańskim (w południowej części), w województwie łódzkim (w południowej części, na skraju województwa).

Miasto i Gmina Pajęczno sąsiaduje od północy – gruntami gminy Kiełczygłów (powiat pajęczański, województwo łódzkie), od północnego wschodu – gruntami gminy Rząśnia i Sulmierzyce (powiat pajęczański, województwo łódzkie), od wschodu – gruntami gminy Strzelce Wielkie i Nowa Brzeźnica (powiat pajęczański, województwo łódzkie), od południa – gruntami gminy Popów (powiat kłobucki, województwo śląskie), od zachodu – gruntami gminy Działoszyn i Siemkowice (powiat pajęczański, województwo łódzkie).

Wg podziału Polski na regiony fizycznogeograficzne (podział wg J. Kondrackiego, 2002) teren miasta i gminy Pajęczno:

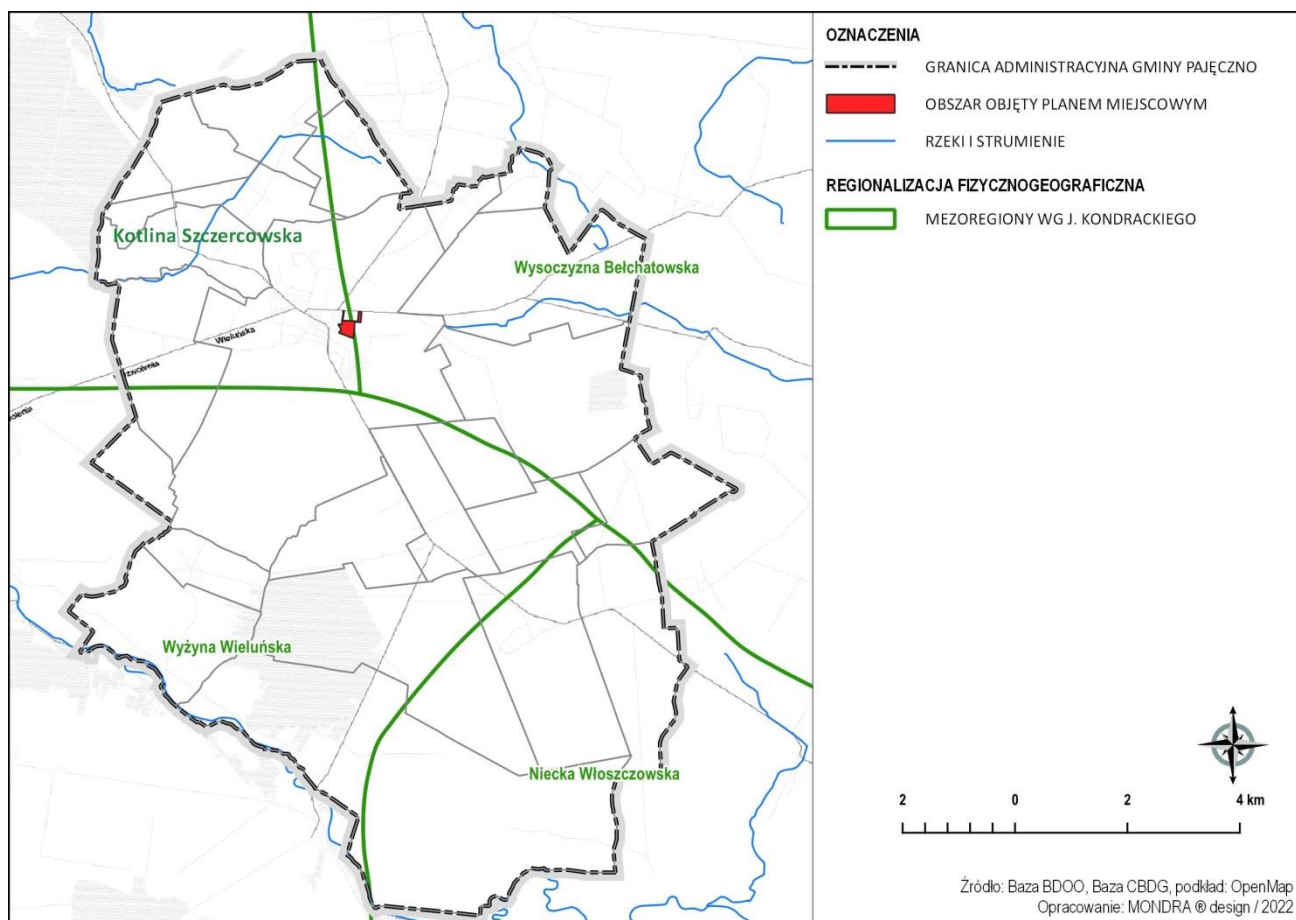
1) północno-zachodnia część gminy – położona jest w obrębie mezoregionu Kotliny Szczercowskiej należącego do makroregionu Nizin Południowowielkopolskich, Podregionu Nizin Środkowopolskich, Prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego,

2) północno-wschodnia część gminy – położona jest w obrębie mezoregionu Wysoczyzny Bełchatowskiej należącego do makroregionu Wzniesień Południowo-mazowieckich, Podregionu Nizin Środkowopolskich, Prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego,

3) południowo-zachodnia część gminy – położona jest w obrębie mezoregionu Wyżyny Wieluńskiej należącego do makroregionu Wyżyny Woźnicko-Wieluńskiej, Podregionu Wyżyny Śląsko-Krakowskiej, Prowincji Wyżyn Polskich,

4) południowo-wschodnia część gminy – położona jest w obrębie mezoregionu Niecki Włoszczowskiej należącego do makroregionu Wyżyny Przedborskiej, Podregionu Wyżyny Małopolskiej, Prowincji Wyżyn Polskiej.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w obrębie mezoregionu Kotliny Szczercowskiej oraz Wysoczyzny Bełchatowskiej.

Ryc. 2. Położenie geograficzne ogólne obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

Północna, środkowa i południowo-zachodnia część gminy zaklasyfikowana została do krajobrazu nizin, peryglacialnego, pagórkowatego, przy czym od strony zachodniej ku środkowi gminy wyróżniono wcinający się klin krajobrazu nizin, peryglacialnego, wzgórzowego. Z kolei południowo-wschodnia część gminy to krajobraz nizin, fluwio-glacialny, równinny i falisty. Południowy i południowo-zachodni skraj gminy to krajobraz dolin i obniżeń, zalewowych den dolin - akumulacyjne, równin zalewowych w terenach nizinnych i wyżynnych.

Powierzchnia terenu gminy Pajęczno obniża się ze wschodu na północny zachód, zachód i południe, ponad powierzchnię której wznoszą się w środkowej i północno-wschodniej części wydłużone wzgórza czołowo-morenowe. Jednostajną rzeźbę terenu urozmaicają również liczne suche dolinki erozyjno-denudacyjne słabo zaznaczające się w terenie oraz doliny rzek i cieków. Charakterystycznym rysem rzeźby terenu w części północnej i częściowo środkowej jest kierunek dolin i cieków ciągnący się równoleżnikowo na wschód i na zachód, zmieniający się w części południowo-wschodniej na NE-SW. Spadki terenu na przeważającym obszarze gminy nie przekraczają 5%, fragmentarycznie w obrębie zboczy dolinek rozcinających wysoczyznę, bądź doliny rzeki Warty dochodzą do 8%, natomiast w obrębie zboczy wzgórz wynoszą od 5% do 12%.

3.2. Budowa geologiczna i grunty

Obszar gminy Pajęczno leży w obrębie północno-zachodniej Monokliny Śląsko-Krakowskiej. Obszar budują utwory jury, trzeciorzędu i czwartorzędu.

Jurę reprezentują wapienie skaliste twarde z przewarstwieniami margli i iłów marglistych barwy białej lub żółtej o bardzo zwietrzałej warstwie powierzchniowej. Wietrzelinę wapienną reprezentują grunty ilasto-pylaste z domieszką różnej wielkości okruchów skał wapiennych. Wapienie górnej jury tworzą lokalne wychodnie na terenie miasta Pajęczna i wsi Niwiska Górne i Niwiska Dolne.

Utwory trzeciorzędowe występują w północnej części gminy. Stratygraficznie należą do miocenu, a litologicznie do kompleksu osadów piaszczystych i ilastych. Utwory trzeciorzędowe nie tworzą wychodni. Na terenie gminy zostały one nawiercone na głębokości około 42-72 m w miejscowości Lipina.

Utwory czwartorzędowe pokrywają cały obszar gminy Pajęczno za wyjątkiem obszarów wychodni wapieni jurajskich. Miąższość utworów czwartorzędowych waha się od 0 do 57 m. Największą miąższość osiągają w rejonie Pajęczna. Są to głównie utwory lodowcowe zlodowacenia środkowo-polskiego (stadiał Warty). Wykształcone są jako piaski wodnolodowcowe, piaski na glinach, gliny piaszczyste z domieszką żwirów. Występują też jednak piaski rzeczne, piaski i mułki oraz piaski wydmore. Na zachód od Pajęczna w rejonie miejscowości Dylów Rządowy występują piaski i żwiry moren czołowych. Piaski i mułki zastoiskowe występują w formie niewielkich pól w pobliżu Makowisk i Głuszyny. W dolinie rzeki Warty w południowej części gminy występują piaski rzeczne tarasów akumulacyjnych. Na tarasach tych między Patrzykowem i Wąsoszem osadziły się piaski wydmore. Występują one również w rejonie Dylowa Szlacheckiego.

Udokumentowane złoża kopalin

Na omawianym obszarze brak jest udokumentowanych złóż surowców mineralnych (Centralna Baza Geologiczna Państwowego Instytutu Geologicznego).

3.3. Klimat i powietrze atmosferyczne

Warunki klimatyczne

Zgodnie z regionalizacją W. Okołowicza obszar gminy Pajęczno usytuowany jest na pograniczu dwóch regionów klimatycznych: środkowopolskiego i śląsko-małopolskiego.

Główne dane klimatyczne cechujące ten obszar to:

- przewaga wiatrów zachodnich (21%) i południowo-zachodnich (19%). Największe wartości występują zimą oraz wiosną. W tych porach roku duże prędkości osiąga również wiatr przemieszczający się z północnego sektora. Ciszę występują rzadziej niż w 1,3% roku,
- zachmurzenie osiąga średnio w roku od 6,2 do 6,6 stopni, kształtuje się, zatem w zakresie średniej wartości dla obszaru Polski. Największe średnie miesięczne zachmurzenie przypada na listopad i grudzień (7,9 i 7,6). Dni pogodnych (z zachmurzeniem < 2 stopni) jest średnio w roku ok. 40, a dni pochmurnych (z zachmurzeniem > 8 stopni) - ok. 140. Liczba dni pogodnych wzrasta z końcem okresu zimowego do osiągnięcia maksimum w sierpniu,
- średnia temperatura w roku wynosi 7,7°C. Najchłodniejszym miesiącem jest styczeń o średnich temperaturach - 3,5°C, najcieplejszym lipiec 17,7°C,
- opady atmosferyczne występują przeciętnie w ciągu 160 dni w roku. Średnia wieloletnia suma opadów wynosi 607 mm,

Klimat akustyczny

Decydujący wpływ na klimat akustyczny środowiska ma hałas komunikacyjny, emitowany przez środki transportu drogowego, głównie wzdłuż dróg publicznych oraz w mniejszym stopniu hałas przemysłowy. W obszarze opracowania ma znaczenie hałas komunikacyjny oraz przemysłowy emitowany jednak nie przekraczający poziomów normatywnych. W obszarze objętym projektem znajduje się zabudowa obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz teren drogi wojewódzkiej. Ustala się klasyfikację ochrony akustycznej dla terenów 1MN, 2MN, 3MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz dla terenów 1MN/U, 4U jak dla terenu mieszkaniowo-usługowego.

Pola elektromagnetyczne

W środowisku występują powszechnie naturalne i sztuczne pola elektromagnetyczne, z czego źródeł sztucznych należą układy wytwarzania, przesyłania i rozdziału energii elektrycznej (stacje transformatorowe, linie energetyczne), stacje radiokomunikacyjne, a także różne odbiorniki energii elektrycznej. W odniesieniu zagadnień zagospodarowania przestrzennego, w tym ochrony środowiska i zdrowia ludzi duże znaczenie mają linie energetyczne wysokich napięć. Ich oddziaływanie na środowisko powoduje określone skutki gospodarczo-przestrzenne w zakresie lokalizacji obiektów i urządzeń, zwłaszcza mieszkalnych, a także przebywania ludzi i zwierząt. Przez obszar planu miejscowego nie przechodzą linie elektromagnetyczne. Projekt planu ustala zakaz lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, tworzenia nasadzeń i utrzymywania drzew i krzewów o wysokości większej niż 3 m w strefie ochronnej od napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia wynoszącej 7,5 m od osi linii.

3.4. Stosunki wodne

3.4.1. Wody powierzchniowe

Pod względem hydrograficznym obszar miasta i gminy położony jest w obrębie dorzecza Warty.

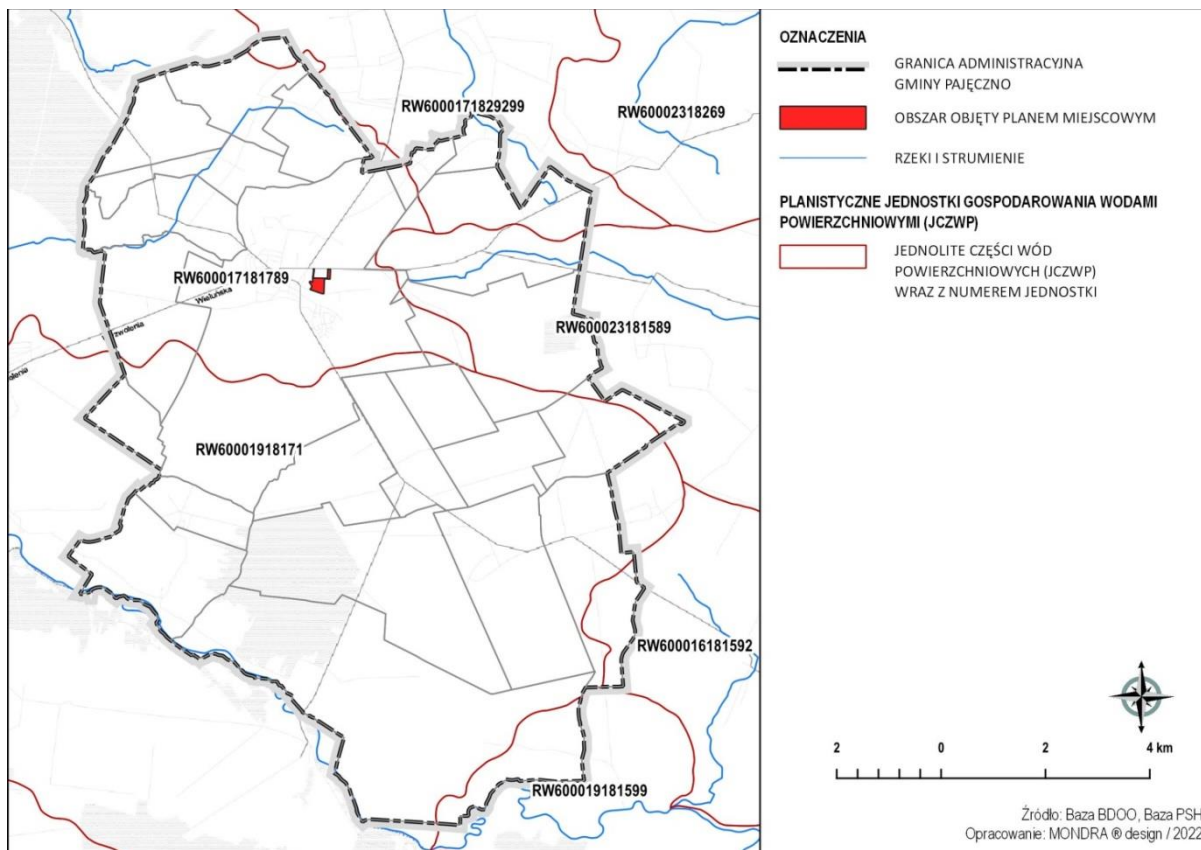
Przez najwyższe wyniesione tereny położone na wschód od miasta Pajęczna przebiega dział wodny III rzędu, oddzielający spływ w trzech kierunkach: zachodnim, wschodnim i południowym. Obszar miasta i gminy odwadniany jest za pośrednictwem Warty oraz bezimiennych strumieni i licznych cieków okresowych. Charakterystyczną cechą tego obszaru jest występowanie licznych źródłowych odcinków strumieni oraz cieków prowadzących wody w małych ilościach i okresowo zanikających. Na terenie miasta i gminy występują również sztuczne zbiorniki wodne o niewielkich na ogół powierzchniach oraz naturalne oczka wodne (polodowcowe jezioro Ług). Grunty pod wodami zajmują na terenie miasta i gminy Pajęczno około 0,7% jej ogólnej powierzchni.

3.4.2. Jednolite części wód powierzchniowych

Ze względów funkcjonalnych, dla potrzeb planistycznych, zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną, na terenie kraju zostały wydzielone obszary jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP). Obszar objęty opracowaniem jest położony w zasięgu JCWP nr 600017181789.

Status	Ocena stanu	Cel środowiskowy	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Odstępstwo
Naturalna	Zły	Dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny	Zagrożona	Przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego ze względu na brak możliwości technicznych

Uzasadnienie odstępstwa – w zlewni JCWP występują presje: presja przemysłowa, nierozpoznana presja. W programie działań zaplanowano działanie obejmujące przegląd pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi przez użytkowników w zlewni JCWP z uwagi na zagrożenie osiągnięcia celów środowiskowych, zgodnie z art. 136 ust. 3 ustawy Prawo wodne, mające na celu szczegółowe rozpoznanie i w rezultacie ograniczenie tej presji tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dla dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia tego działania, następnie konkretnych działań naprawczych, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027.

Ryc. 3. Zasięg jednolitych części wód powierzchniowych w odniesieniu do granic administracyjnych gminy i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

3.4.3. Zasoby wód podziemnych

Na terenie miasta i gminy Pajęczno występują 2 piętra wodonośne: czwartorzędowe i jurajskie, przy czym to ostatnie związane jest z poziomem wodonośnym w utworach jury górnej (malm).

Czwartorzędowe piętro wodonośne występuje praktycznie na obszarze całej gminy lecz jego wartość użytkowa jest różna, uzależniona od miąższości i wykształcenia utworów czwartorzędowych oraz warunków zasilania. Stanowią go piaszczyste i zwirowe utwory czwartorzędowe. W rejonach, gdzie miąższość osadów czwartorzędowych jest niewielka, występuje jeden czwartorzędowo-jurajski poziom wodonośny. W miejscach gdzie miąższość utworów jest większa, występują dwie warstwy wodonośne. Pierwsza o niewielkiej miąższości w partii stropowej, druga w partii środkowej bądź spągowej czwartorzędu (często między warstwami glin). Z uwagi na małą miąższość piętro wodonośne czwartorzędowe z reguły nie jest ujmowane studniami wierconymi i posiada jedynie znaczenie lokalne.

Poziom wodonośny górnourajski związany jest z kompleksem szczelinowatych, spękanych wapieni i margli górnej jury oraz ma podstawowe znaczenie dla zaopatrzenia w wodę. Poziom ten występuje na zmiennych głębokościach od 6 m do 44 m. Wydajność jednostkowa tego poziomu jest również zróżnicowana – od kilku do kilkudziesięciu m³/h.

W przypadku ujęcia wód podziemnych w Pajęcznie naturalne naporowe zwierciadło wody ujmowanego poziomu wodonośnego występuje na głębokości około 17-23 m, stabilizując się na głębokości około 7 m.

W przypadku ujęcia wód podziemnych w Jankach zwierciadło wody ujmowanego poziomu wodonośnego występuje: w studni S-1 na głębokości około 5,6-35 m, w studni S-2 od 8,1 do ok. 38,0 m stabilizując się na głębokości ok. 20 m, w studni S-3 na głębokości 6,3-57,0

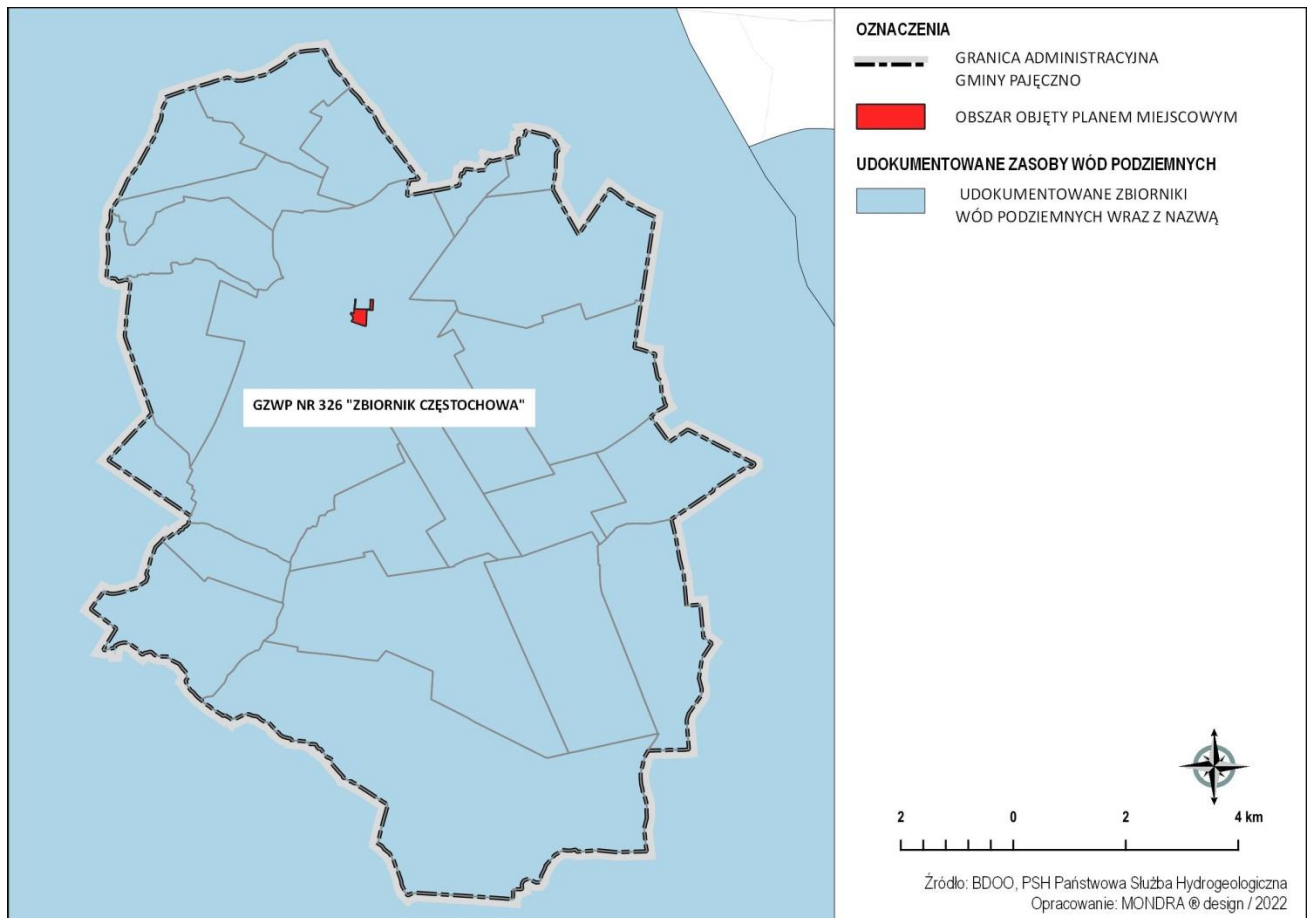
W przypadku ujęcia wód podziemnych w Gajęcicach Nowych dla wsi Czerkiesy zwierciadło wód podziemnych ujmowanego poziomu wodonośnego występuje na głębokości 37,5-42,0 m.

W przypadku ujęcia wód podziemnych w Gajęcicach zwierciadło wód podziemnych występuje na głębokości 33,5 – 37,0 m.

Cała gmina znajduje się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych „Często-chowa” (GZWP 326).

Jest to zbiornik szczelinowo-krasowy, o przeciętnej jakości wód w klasie Ic i Id i średniej głębokości ujęć około 160 m ppt. Powierzchnia całego zbiornika obejmuje 3172,2 km². Poziom wodonośny jury górnej charakteryzuje się reżimem swobodno-naporowym. Oszacowane zasoby odnawialne w granicach GZWP wynoszą 1289 952 m³/24h, zaś zasoby dyspozycyjne – 760320 m³/24h. Jakość wód podziemnych jest zróżnicowana, na ogół dobra bądź zadowalająca. Lokalnie stwierdzona obecność w wodach podziemnych podwyższonych wartości azotynów i amoniaku, sporadycznie chromu i cyjanków wskazuje na antropogeniczny charakter ognisk zanieczyszczeń. Należy do nich zaliczyć brak kanalizacji sanitarnej na znacznym obszarze, szczególnie wiejskim, gospodarkę przemysłową i górnictwo.

Dla zbiornika została opracowana w 2009 r. dokumentacja określająca warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszarów ochronnych zbiornika wód podziemnych Częstochowa nr 326. Granice strefy ochronnej GZWP nie zostały jednak dotąd ustanowione, a propozycje granic strefy ochronnej określającej warunki hydrogeologiczne na obecnym etapie nie jest wiążąca. Niezależnie od tego, jako materiał informacyjny wskazuje, iż zarówno obszar doliny rzeki Warty jak i obszar występowania bezpośrednio na powierzchni lub płytko w podłożu utworów wapiennych spękanych i miejscami krasowiejących, nie stanowiącej dobrej izolacji wód podziemnych przed zanieczyszczeniami z powierzchni powinien zostać uznany jako obszar zasilania głównych i użytecznych poziomów wodonośnych GZWP, który winien podlegać szczególnym ograniczeniom pod względem lokalizacji nowych inwestycji mogących w zakresie oddziaływania hydrogeologicznego zawsze i potencjalnie oddziaływać na środowisko.

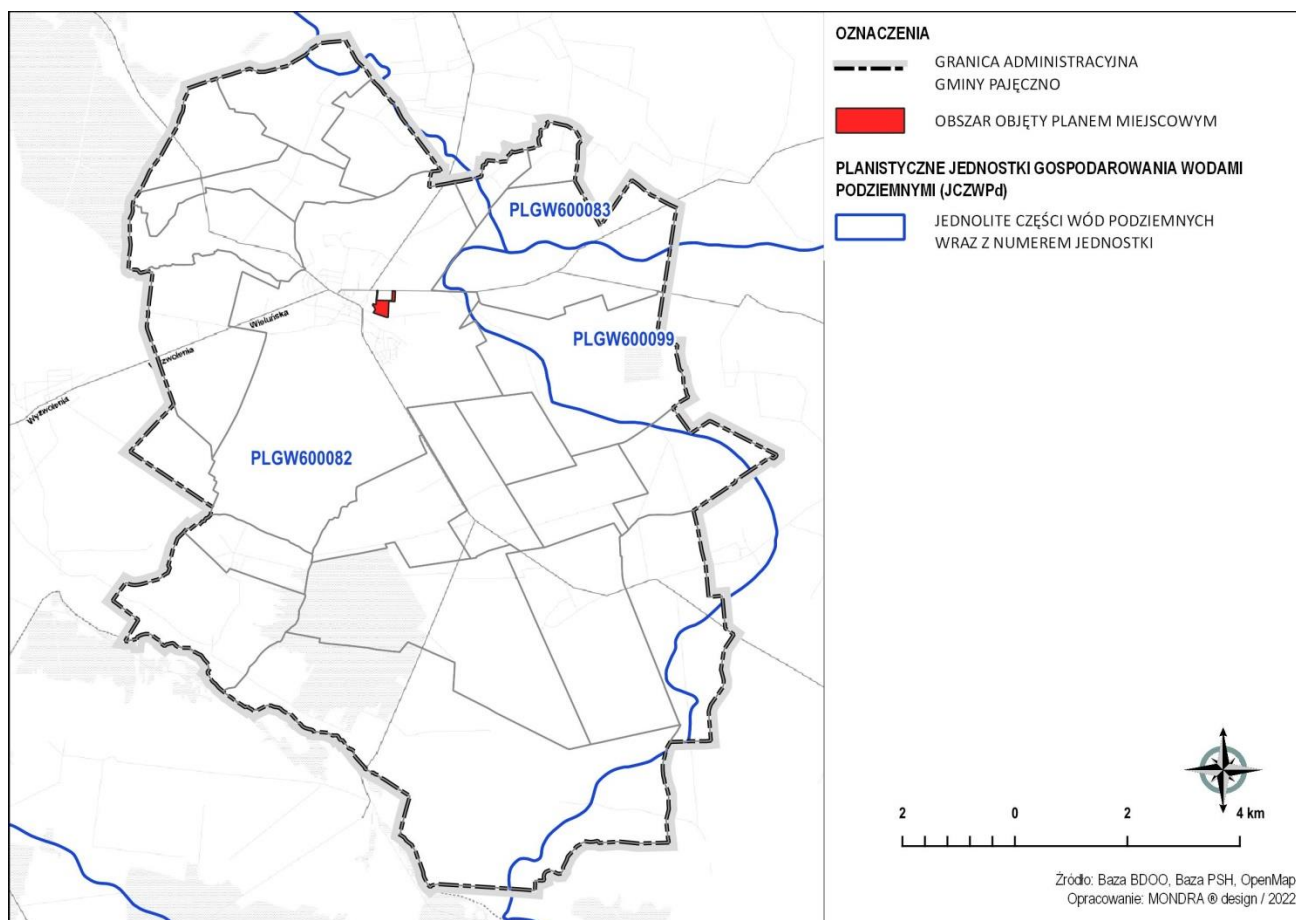

Ryc.5 . Zasięg Głównego Zbiornika Wód Podziemnych w odniesieniu do granic administracyjnych gminy i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

3.4.4. Jednolite części wód podziemnych

Według Ramowej Dyrektywy Wodnej obszarami odniesienia w zarządzaniu zasobami wód podziemnych są jednolite części wód podziemnych (JCWPd). W nawiązaniu do tego podziału, gmina Pajęczno jest zlokalizowana w obrębie Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 82 zachodnia część gminy oraz obszar objęty opracowaniem (brak cech szczególnych), JCWPd nr 83 północna części gminy (cechy szczególne – stosunki wodne znacznie zaburzone poprzez odwodnienie kopalń węgla brunatnego w rejonie Bełchatowa) oraz JCWPd 99 zachodnia część gminy (cecha szczególna – obszar jednostki stanowi część monokliny o upadzie warstw ku północy. Monoklinialne zaleganie warstw powoduje zmieniającą się głębokość położenia poszczególnych poziomów wodonośnych i zmienności ich parametrów. Występowanie na powierzchni terenu odkrytych szczelinowo-krasowych poziomów wodonośnych wpływa na zagrożenie jakości wód.

Ryc.5 . Zasięg jednolitych części wód powierzchniowych w odniesieniu do granic administracyjnych gminy i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

3.5. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary zagrożenia suszą

W obszarze gminy Pajęczno zostały wyznaczone obszary szczególnego zagrożenia powodzią tj. obszary zagrożone powodzią o prawdopodobieństwie 1%, 10%, 0,2%. Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią w dolinie rzeki Warty w gminie Pajęczno, których zasięgi zostały wniesione na rysunki studium, nie występują obszary zabudowane i nie wyznacza się na nich terenów budowlanych. Z uwagi na położenie w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodziowego, zrezygnowano z utrzymywania we wsi Patrzyków ok. 1 ha terenu o przeznaczeniu związanym z zabudową osadnictwa wiejskiego, które w dotychczasowym studium miało walor terenu budowlanego.

Obszar objęty projektem jest położony poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią oraz poza obszarami narażonymi na zalania i podtopienia.

Susza jest zjawiskiem ciągłym o zasięgu regionalnym i oznacza dostępność wody poniżej średniej w określonych warunkach naturalnych. Suszą nazywa się nie tylko zjawiska ekstremalne, ale wszystkie, które występują w warunkach mniejszej dostępności wody dla danego regionu. Susza jest również naturalnym zagrożeniem o charakterze regionalnym, wywołanym głównie niedoborem opadu w połączeniu z innymi sprzyjającymi czynnikami (*Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej PIB*). Obszar gminy i miasta Pajęczno

nie stanowi obszaru zagrożonego suszą w skali krajowej, jednak ze względu na zmiany klimatyczne, wszelkie działania w zakresie zagospodarowania przestrzennego powinny uwzględniać (w zakresie swojej właściwości) konieczność retencjonowania wód oraz racjonalne zagospodarowanie zasobów wodnych.

3.6. Różnorodność biologiczna i powiązania ekologiczne

3.6.1. System przyrodniczy, fauna i flora

Zbiorowiska roślinne występujące na terenie gminy mają ścisły związek z użytkowaniem terenu.

Użytki rolne zajmują na terenie gminy 68,5%. Wśród użytków rolnych grunty orne stanowią 58,9%. Doceľowo część gruntów rolnych przeznaczona jest do zalesień lub inny sposób zagospodarowania. Użytki zielone zajmują ok. 6,2%. Zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe występują głównie w dolinie Warty, rzadziej w dolinach mniejszych dolin i śródpolnych obniżeniach. Znaczne kompleksy występują w rejonie północnym gminy. Część z nich zachowała półnaturalny charakter. Zbiorowiska łąkowe są zróżnicowane w zależności od stopnia uwilgocenia gleby oraz od jej żyzności. Podlegają one procesowi degradacji zmieniając się pod względem składu florystycznego na zbiorowiska łąk i siedlisk ubogich. Znikomą powierzchnię zajmują sady.

Lasy na terenie gminy Pajęczno zajmują 28% powierzchni i położone są w VI Małopolskiej krainie przyrodniczej, dzielnicy 6 - Wyżyny Woźnicko Wieluńskiej. W granicach gminy istnieją zwarte kompleksy leśne położone w rejonie Siedlec, Kolonii Gajęcice- Czerkiesów, Patrzykowa oraz na wschód od miasta Pajęczno. Do zwartych kompleksów Lasów Państwowych przylegają różnej wielkości kompleksy leśne innych właścicieli, tworzący ostatecznie zróżnicowany przebieg granicy polno-leśnej. W składzie gatunkowym dominuje sosna z domieszką brzozy, zaś w dolinach olcha czarna i topola.

3.6.2. Formy ochrony przyrody i powiązania ekologiczne

Obszar objęty planem jest położony poza obszarowymi formami ochrony przyrody, ustanowionymi na mocy przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W zachodniej części gminy znajduje się rezerwat przyrody oraz dwa użytki ekologiczne.

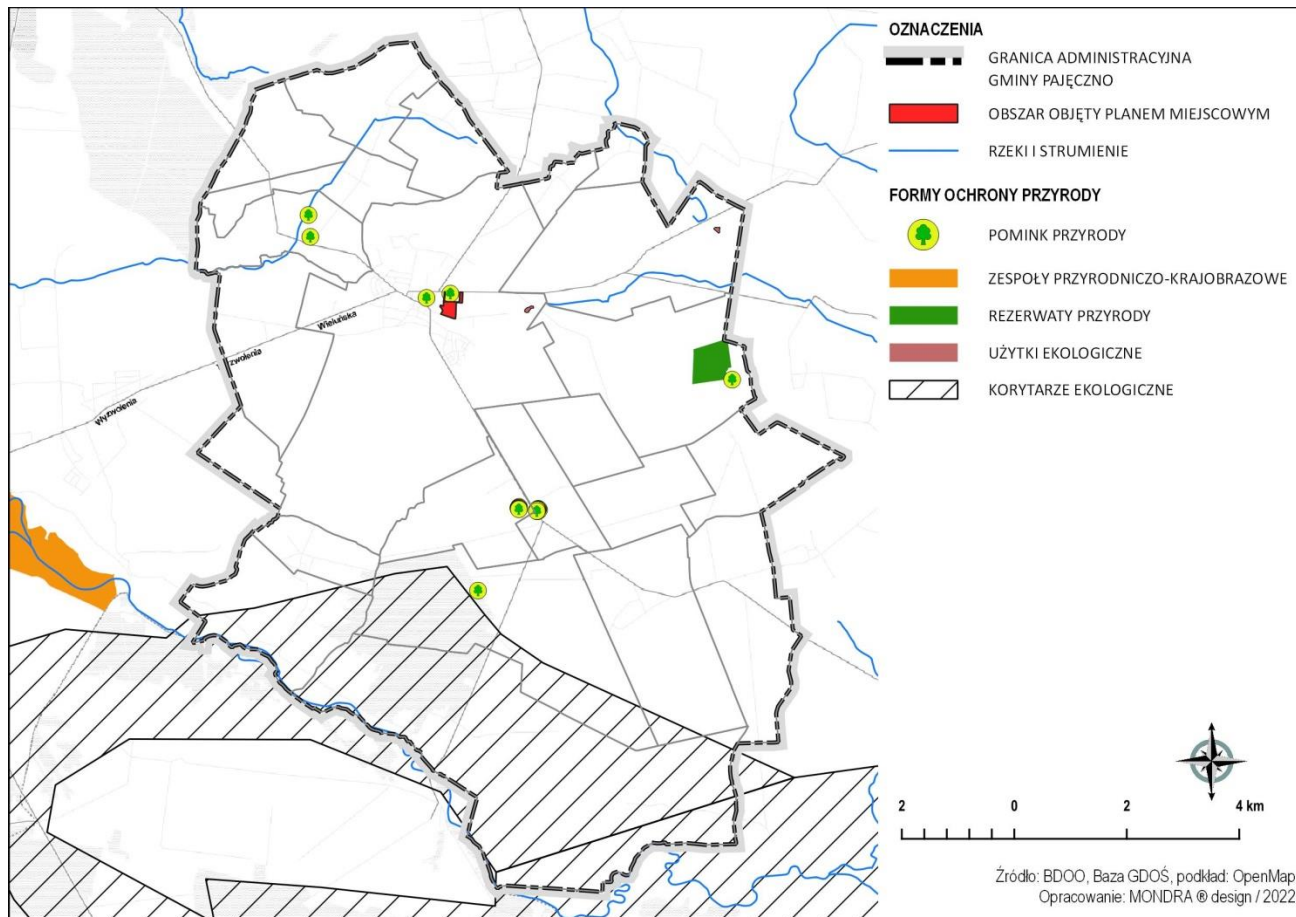
Rezerwat przyrody „Murowaniec” - Powierzchnia rezerwatu wynosi 42,18 ha. Rezerwat został utworzony na podstawie Zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z 26 kwietnia 1963 roku (M.P. z 1963 r. Nr 43. poz. 2131). Obecnie podstawę prawną funkcjonowania rezerwatu stanowi Rozporządzenie Nr 35/2007 Wojewody Łódzkiego z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Murowaniec" (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 243, poz. 2246). Rezerwat jest położony w Leśnictwie Murowaniec. Według aktu powołującego, tę formę ochrony utworzono w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu wielowarstwowego lasu mieszanego naturalnego pochodzenia, z dużym udziałem jodły na krańcu jej zasięgu, o charakterze lasu pierwotnego. Istnieją tu bogate zbiorowiska gatunków roślin naczyniowych oraz gatunków mchów.

Rezerwat posiada aktualny plan ochrony przyjęty do realizacji w 2007 r. (Rozporządzenie Nr 55/2007 Wojewody Łódzkiego z dnia 28 listopada 2007 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu "Murowaniec" - Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 372, poz. 3299).

Użytki ekologiczne:

- Oczko I - bagno śródleśne o powierzchni 0,48 ha - położone na terenie działki nr 483 obr. ewid. Siedlec;
- Oczko II bagno śródleśne o powierzchni 0,63 ha - położone na terenie działki nr 5629 obr. ewid. Pajęczno.

Użytki ekologiczne obejmują kompleksy przejściowych zbiorowisk torfowiskowych mszysto- turzycowych, przylegających do śródlęśnych jezior, otoczonych dobrze wykształconymi fragmentami kontynentalnego boru bagiennego. Pozostają w administracji Nadleśnictwa Radomsko.

Ryc.6. System obszarów objętych formami ochrony przyrody w odniesieniu do granic administracyjnych gminy Pajęczno i lokalizacji obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie państwowych baz danych przestrzennych.

Na terenie gminy znajdują się również pomniki przyrody:

- sosna pospolita w Dylowie Szlacheckim, o obwodzie 290 cm, działka Nr 248,
- dąb szypułkowy w Dylowie Szlacheckim, o obwodzie 380 cm, działka Nr 245/62,
- 7 szt. lipy drobnolistnej w Makowiskach, o obwodzie 190-375 cm, wieku około 300 lat, na terenie przykościelnym, działka Nr 96,
- 12 szt. lipy drobnolistnej w Makowiskach, o obwodzie 160-290 cm, na terenie przykościelnym, działka Nr 193/4,
- sosna pospolita w miejscowości Gajęcice Nowe, o obwodzie 290 cm, wieku około 200 lat, oddz. 94j Leśnictwa Gajęcice,
- lipa drobnolistna w Pajęcznie, o obwodzie 700 cm, przy plebanii, działka Nr 4505/19,
- lipa drobnolistna w Pajęcznie, o obwodzie 310 cm, na cmentarzu, działka Nr 4523,
- dąb szypułkowy w miejscowości Murowaniec, o obwodzie 455 cm, oddz. 36d Leśnictwa Murowaniec.

Ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów regulują przepisy odrębne tj. *ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* oraz rozporządzenia Ministra Środowiska: *z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*, *z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin* oraz *z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów*.

W obszarze opracowania nie są zlokalizowane siedliska objęte ww. ochroną prawną, nie można wykluczyć ich występowania jednak jest ono mało prawdopodobne ze względu na budowlany charakter terenów.

3.7. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

W obszarze objętym planem nie występują obszary lub obiekty objęte ochroną na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ani obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków.

3.8. Odporność środowiska na degradację oraz zdolność do regeneracji

Termin odporność środowiska został wprowadzony do badań nad środowiskiem przyrodniczym wraz z teorią systemów, dlatego też definicje odporności środowiska przedstawiane są w ujęciu systemowym i w pierwotnym rozumieniu odnoszą się do ekosystemu. Na poziomie ogólnym środowisko charakteryzuje jego stabilność, która definiowana jest przez „trwałość systemu w warunkach niezmiennego otoczenia oraz zdolność do powrotu do stanu oryginalnego po zakończeniu oddziaływania zakłócających czynników zewnętrznych”. Odporność środowiska na degradację to progowa wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system się nie zmienia lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia. Poniżej w formie tabelarycznej przedstawiono ocenę odporności na degradację i zdolności do regeneracji poszczególnych komponentów środowiska w zakresie możliwych oddziaływań w obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Tab. 1. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji wybranych komponentów środowiska

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania	Odporność na degradację	Zdolność do regeneracji
Powietrze atmosferyczne	- zmiana parametrów jakościowych	umiarkowana - łatwość absorpcji zanieczyszczeń	wysoka - niewielka ilość skupisk zanieczyszczeń, - dogodne położenie mikroklimatyczne
Klimat akustyczny	- natężenie pola	wysoka - sąsiedztwo roślinności wysokiej (tereny leśne), elementów terenowych ograniczających oddziaływanie, w sąsiedztwie emitorów hałasu – drogi	wysoka - niewielka ilość emitorów zakłóceń - presja kończy się wraz z ustaniem źródła zanieczyszczenia
Wody podziemne	- zanieczyszczenie zwierciadła wód podziemnych,	umiarkowana - niska głębokość zwierciadła - tylko częściowo występujące poziomy izolacyjne, zasilanie poziomu wodonośnego wodami opadowymi poprzez infiltrację powierzchniową	wysoka - wysoka możliwość zasilania i wymiany wody - dobry stan zasobów wód podziemnych nie wymagający nadzwyczajnych działań ochronnych - obszar objęty siecią wodno-kanalizacyjną
Powierzchnia ziemi	- zanieczyszczenie	umiarkowana	umiarkowana

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania	Odporność na degradację	Zdolność do regeneracji
	substancjami obcymi - degradacja mechaniczna i chemiczna profilu glebowego	- podłoże przepuszczalne - położenie w terenach przekształconych i w trakcie przekształceń budowlanych	- brak znaczących emitorów zanieczyszczeń - długi czas rozkładu mikrobiologicznego niektórych substancji - odporność skały macierzystej
Bioróżnorodność	- ilościowa i jakościowa degradacja siedlisk	wysoka - siedliska odporne na czynniki antropopresji, w tym zbiorowiska synantropijne towarzyszące zabudowie	wysoka - sukcesja roślinności świadcząca o potencjale przyrodniczym terenów - dalsza ekspansja gatunków o niskich poziomach tolerancji środowiskowej (zieleni urządzonej towarzyszącej obiektom budowlanym)

Źródło: opracowanie własne na podstawie analizy stanu środowiska.

Ocena zdolności środowiska do regeneracji, czyli jego powrotu do stanu zbliżonego do tego, jaki występował przed wystąpieniem presji na środowisko, umożliwia określenie komponentów odpornych oraz mało odpornych, wymagających działań ochronnych lub naprawczych. Tereny objęte projektem są położone w obszarze charakteryzującym się umiarkowaną i wysoką odpornością i zdolnością do regeneracji poszczególnych elementów środowiska, nie wymagają one nadzwyczajnych działań ochronnych lub naprawczych.

- powietrze atmosferyczne, nie będące pod wpływem znaczących lokalnych emitorów zanieczyszczeń,
- klimat akustyczny, nie będący pod wpływem znaczących zakłóceń,
- powierzchnia ziemi, charakteryzująca się odporną skałą macierzystą i stanowiąca tereny budowlane,
- wody podziemne, o dobrym jakościowym i ilościowym stanie, charakteryzujące się wysoką możliwością zasilania i wymiany wody,
- roślinność o niskim poziomie tolerancji środowiskowej.

Niską odpornością na degradację odznacza się w powietrze atmosferyczne, łatwo absorbujące zanieczyszczenia jednak ze względu na położenie terenów w obszarze o niewielkim zanieczyszczeniu, ilości potencjalnych źródeł zanieczyszczeń oraz ze względu na położenie w obszarze o dogodnych warunkach topoklimatycznych, ocenia się odporność komponentu jako umiarkowaną a jego do zdolność do regeneracji na poziomie wysokim. Powierzchnia ziemi, która teoretycznie stanowi komponent o niskiej odporności na degradację (przepuszczalne podłoże), ze względu na położenie w strefie zabudowy stanowi ona komponent podlegający ciągłym przeobrażeniom, co warunkuje jej umiarkowaną odporność oraz zdolność do regeneracji. Wody podziemne charakteryzują się umiarkowaną odpornością na degradację, ze względu na ich związek z powierzchnią ziemi (zasilanie poprzez infiltrację powierzchniową), co jednocześnie warunkuje ich wysoką zdolność do regeneracji, ponieważ charakteryzują się wysoką możliwością zasilania i wymiany wody. Ponadto czynnikiem ochronnym jest objęcie terenów siecią wodno-kanalizacyjną i zorganizowanym systemem gospodarki odpadami.

4. IDENTYFIKACJA PODSTAWOWYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW OBJĘTYCH FORMAMI OCHRONY PRZYRODY

Obszar objęty projektem nie należy do wymagających konkretnych interwencji na rzecz poprawy jakości środowiska, nie dotyczy terenów zdegradowanych lub zagrożonych oddziaływaniem pochodzenia naturalnego, nie znajduje się pod wpływem znaczących emitorów zanieczyszczeń. Obszar objęty projektem dotyczy terenów znacząco przekształconego przez człowieka, charakteryzującego się koncentracją czynników antropopresji. W obszarach zainwestowanych problemami ochrony środowiska są gospodarka wodno-kanalizacyjna i gospodarka odpadami, jakość powietrza atmosferycznego oraz dostępność terenów otwartych oraz różnorodnych form zieleni. Niezależnie od powyższego uwzględniając analizę stanu zagospodarowania obszaru oraz wytyczne opracowania ekofizjograficznego obszaru objętego projektem oraz innych dokumentów powiązanych z ocenianym dokumentem, można wskazać poniższe problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu:

- zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego - przekroczenia dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń podstawowych - ustalenia planu miejscowego tylko w formie skumulowanej z innymi działaniami samorządu mają wpływ na eliminację zagrożeń. Wymagane są działania systemowe obejmujące funkcjonowanie całej gminy, w szczególności w zakresie komunikacji, zaopatrzenia w ciepło oraz zieleni a także zasad lokalizacji oraz funkcjonowania obiektów mogących być emitorem zanieczyszczeń dla powietrza atmosferycznego. Plan miejscowy wskazuje tereny rozwoju obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, które potencjalnie mogą stanowić źródło zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, w zależności od zastosowanych technologii.
- przeciwdziałanie uciążliwości hałasu - obszary ponadnormatywnego hałasu oraz sposób ich zagospodarowania - ustalenia analizowanego planu miejscowego powinny uwzględniać obszary narażone na ponadnormatywne oddziaływanie emitorów hałasu, w szczególności dróg o dużym natężeniu ruchu. W planie miejscowym konieczne jest ustalenie ochrony akustycznej terenów, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz wprowadzenie ustaleń eliminujących ewentualne zagrożenia.
- ochrona różnorodności krajobrazowej oraz pomników przyrody - poprzez zagospodarowanie terenów zainwestowania, z uwzględnieniem elementów zieleni odpowiednich do przeznaczenia terenów oraz uwzględnienie konieczności ochrony pomnika przyrody - alei drzew, znajdującego się w granicach opracowania.

5. ANALIZA I OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU

Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku zaniechania realizacji ustaleń projektu dotyczą analizy tzw. „opcji zerowej” – określenia zmian środowiska w przypadku braku realizacji planowanych działań. Ocena potencjalnych zmian stanu środowiska, w tym dobór metod prognozowania tych zmian, jest uwarunkowana podstawowymi funkcjami, jakie są przypisane danemu dokumentowi w obowiązującym systemie prawnym. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ustala przeznaczenie terenów oraz zasady ich zagospodarowania, w tym zabudowy.

W obszarze oceny obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, który przeznaczają tereny pod: zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, mieszkaniową jednorodzinną i usługową, usługową, drogi publiczne. Nowy dokument ma na celu aktualizację wybranych zasad zagospodarowania. Zmiany podyktowane koniecznością aktualizacji dokumentu wynikają z złożonych przez właścicieli nieruchomości wniosków.

W przypadku nie przyjęcia analizowanego dokumentu zagospodarowanie i użytkowanie terenów i związane z tym przekształcenia środowiska obszaru, będą realizowane w oparciu o obowiązujące ustalenia planistyczne. Skutki środowiskowe pozostaną identyczne jak w przypadku przyjęcia analizowanego dokumentu.

Tab. 2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu

Lp.	Komponent środowiska	Potencjalne zmiany stanu środowiska
1	Bioróżnorodność, miejscowa fauna i flora	brak większych zmian stanu środowiska.
2	Powietrze i klimat	brak większych zmian stanu środowiska.
3	Powierzchnia ziemi	brak większych zmian stanu środowiska.
4	Wody powierzchniowe i podziemne	brak większych zmian stanu środowiska.
5	Zasoby naturalne	-
6	Ludzie i ich mienie	brak większych zmian stanu środowiska.
7	Zabytki	-
8	Krajobraz	brak większych zmian stanu środowiska.

Źródło: opracowanie własne.

6. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA, W TYM NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW Z UWZGLĘDNIENIEM ZALEŻNOŚCI MIĘDZY TYMI ELEMENTAMI ŚRODOWISKA I MIĘDZY ODDZIAŁYWANIAM I NA TE ELEMENTY

6.1. Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko

Przeprowadzając analizę możliwych znaczących oddziaływań projektu na środowisko odniesiono się do poszczególnych komponentów środowiska, uwzględniając elementy i zasoby środowiska przyrodniczego jak i warunki życia i bezpieczeństwa ludzi oraz wpływ na zabytki. W ocenie został określony charakter oddziaływania (pozytywne i negatywne), następnie rodzaj oddziaływania, wynikający z prognozowanych relacji ustaleń projektu ze środowiskiem, siła oddziaływania, określająca stopień odwracalności zmian w środowisku oraz horyzont czasowy oddziaływania. Wyniki prognozy zostały zamieszczone w macierzy skutków środowiskowych, opatrzonej komentarzem w odniesieniu do poszczególnych zasobów i elementów środowiska. Na końcowym etapie została określona skala oraz wielkość oddziaływań.

Analizowany projekt dotyczy terenów objętych ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Większość prognozowanych oddziaływań na środowisko jest konsekwencją zarówno stanu użytkowania terenów, jak i podjętych rozstrzygnięć planistycznych. Analiza nie wykazała potencjalnych oddziaływań na środowisko stanowi podsumowanie oddziaływań realizacji ustaleń planistycznych, które zostały już przewidziane na wcześniejszych etapach planowania przestrzennego oraz nowych oddziaływań, które mogą się pojawić w związku ze zmianami obowiązujących wytycznych zagospodarowania przestrzennego. Realizacja ustaleń projektowanego dokumentu nie będzie skutkować wzrostem terenów budowlanych kosztem terenów biologicznie czynnych – zmiana dotyczy terenów zurbanizowanych, podlegającym przekształceniom. W odniesieniu do analizowanego dokumentu stwierdzono brak prognozowanych oddziaływań na środowisko.

Tab. 3. Macierz skutków środowiskowych ustaleń projektowanego dokumentu

Lp.	Przestrzenne skutki ustaleń projektowanego dokumentu (w tym oddziaływania skumulowane)	Charakter oddziaływania	Występowanie oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska							
			Różnorodność biologiczna	Powietrze i klimat	Powierzchnia ziemi	Wody powierzchniowe i podziemne	Zasoby naturalne	Ludzie i ich mienie	Zabytki	Krajobraz
1	Przeznaczenie terenów pod zabudowę	P	-	-	-	-	-	X	-	-
		N	-	-	-	-	-	-	-	-
		Z	X	X	X	X	-	-	-	X

Oznaczenia użyte w tabeli:

X	potencjalne występowanie oddziaływań
-	brak prognozowanych oddziaływań
P	oddziaływanie pozytywne
N	oddziaływanie negatywne
Z	oddziaływanie zmienne (pozytywne i negatywne) lub trudne do określenia na danym etapie

Źródło: opracowanie własne na podstawie przyjętej metodyki opracowania.

Tab. 4. Prognozowane oddziaływania ustaleń projektu dokumentu, z uwzględnieniem oddziaływań skumulowanych

Lp.	Przewidywane oddziaływania na środowisko wg komponentów	Rodzaj, typ oddziaływań	Wielkość oddziaływań
1	Bioróżnorodność		
	- ochrona flory i fauny, pełniących funkcje ekologiczne w skali lokalnej	B, N, SK DT, S	-1
2	Klimat i powietrze		

Lp.	Przewidywane oddziaływania na środowisko wg komponentów	Rodzaj, typ oddziaływań	Wielkość oddziaływań
	- miejscowy wzrost zanieczyszczeń i zakłóceń powietrza związany z prowadzeniem robót budowlanych, ruchem komunikacyjnym (emisje, pylenie, hałas) na etapie inwestycyjnym, jak i użytkowym terenów	B, P, S KT, ŚT, DT, C, S	-1
3	Powierzchnia ziemi (ukształtowanie terenów, gleby, stosunki gruntowo-wodne)		
	- ochrona właściwości fizyczno-chemicznych środowiska gruntowo-wodnego poprzez ograniczenie negatywnych czynników antropogenicznych	B, P DT, S	0
4	Wody powierzchniowe i podziemne		
	osiągnięcie celów środowiskowych jakości wód podziemnych w zasięgu JCWPd oraz zbiorników wód podziemnych poprzez ograniczenie infiltracji zanieczyszczeń antropogenicznych zasobów wodnych	N, B, SK DT, S	-1
5	Zasoby naturalne		
	-	-	-
6	Ludzie i ich mienie		
	- zapewnienie standardów bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i życia ludzi	P, SK DT, ŚT, S	+1
7	Dziedzictwo kulturowe i zabytki		
	-	-	-
8	Krajobraz		
	-		
Oznaczenia użyte w tabeli:			
Charakter oddziaływania:	P – pozytywne, N – negatywne, Z – zmienne		
Rodzaj oddziaływania:	B – bezpośrednie, P – pośrednie, W – wtórne, SK – skumulowane		
Siła oddziaływania:	C – chwilowe, S – stałe		
Horyzont czasowy:	KT – krótkoterminowe, ŚT - średnioterminowe DT – długoterminowe		
Ocena wielkości oddziaływań o różnych charakterze w jednostce odniesienia			
pozytywne	negatywne	zmienne	Ocena
-	-	0	pomijalnie słaba, trudna do określenia
+1	-1	-	słaba, średnia
+2	-2	-	średnia, wysoka
+3	-3	-	wysoka

Źródło: opracowanie własne na podstawie przyjętej metodyki opracowania.

Skala i wielkość prognozowanych oddziaływań

Analiza prognozowanych skutków środowiskowych – oddziaływań na poszczególne elementy środowiska i ich wzajemne powiązania wykazała, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego charakteryzuje się brakiem prognozowanych oddziaływań na środowisko.

Niezależnie od powyższego, wszelka działalność ludzka w środowisku charakteryzuje się wystąpieniem negatywnych oddziaływań czynników antropopresji. Przewidziane w planie miejscowym przeznaczenie terenów oraz zasady ich zagospodarowania i zabudowy są związane z określoną grupą możliwych do wystąpienia czynników antropopresji. Analiza projektowanego dokumentu oraz zmian stanu środowiska w przypadku jego nie przyjęcia wykazała, że przyjęcie analizowanego dokumentu nie zmieni skutków środowiskowych, wynikających z obowiązującego planu miejscowego. Jednocześnie nie wskazuje się konieczności zmian przyjętych rozwiązań planistycznych, ze względu na ich wpływ na środowisko.

Skala prognozowanych oddziaływań zależy wielkości oddziaływań, rozumianej jako zasięg występowania określonych skutków środowiskowych. Przewidziane oddziaływanie może dotyczyć zasobów ważnych w skali lokalnej, regionalnej lub ważnych w skali całego kraju, a więc charakteryzować się wystąpieniem skutków środowiskowych w skali lokalnej, regionalnej lub krajowej. Ponadto ustalenia danego projektu mogą charakteryzować się oddziaływaniem transgranicznym. Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego obszaru i nie obejmuje elementów ważnych ze względu na konieczność zachowania równowagi systemu przyrodniczego gminy, elementów środowiska oraz powiązań między tymi elementami o znaczeniu regionalnym czy krajowym. Wskazane oddziaływania dotyczą komponentów środowiska w obszarze objętym projektem, o miejscowej skali powiązań. Wszystkie ustalenia projektu charakteryzują się ograniczonym terytorialnie oddziaływaniem na środowisko – skala lokalna. Jednostką odniesienia tych powiązań stanowi gmina Pajęczno oraz jednostki planistyczne gospodarowania zasobami znajdujące się w jej granicach. Skutki prognozowanych oddziaływań będą dotyczyć obszaru opracowania a powiązania tych oddziaływań będą mieć wymiar lokalny.

Analiza wykazała, że realizacja ustaleń projektu planu miejscowego nie przyczyni się do powstania nowych zagrożeń dla środowiska – znaczących negatywnych oddziaływań. Wielkość mogących wystąpić negatywnych oddziaływań jest pomijalnie niska. Prawidłowa realizacja ustaleń planistycznych będzie mieć charakter pozytywny, ponieważ działania pro środowiskowe są bezpośrednio zawarte w analizowanych dokumentach, zarówno w odniesieniu do ochrony środowiska przyrodniczego jak i kształtowania warunków życia i bezpieczeństwa ludzi.

Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko – podsumowanie

Reasumując, realizacja ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko - realizacja ustaleń projektu nie spowoduje:

- ryzyka negatywnego oddziaływania na obszary, tereny lub obiekty prawnie chronione, w tym na przedmiot i integralność obszarów Natura 2000 oraz gatunki i siedliska o znaczeniu priorytetowym.
- naruszenia standardów jakości środowiska;
- uszczuplenia zasobów naturalnych, w tym wód powierzchniowych i podziemnych;
- szkód w środowisku, wymagających działań naprawczych lub rekompensacyjnych.

Skala oddziaływań zmian funkcjonalno-przestrzennych będzie mieć wyłącznie lokalny charakter a wielkość oddziaływań będzie pomijalnie niska lub niska.

Zgodnie z wymaganiami określonymi w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez:

- 1) ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin, i racjonalnego gospodarowania gruntami;*
- 2) uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż;*

3) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni;

4) uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej;

5) zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych;

5a) uwzględnianie potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom;

6) uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy przeznaczaniu terenów na poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustala się proporcje pozwalające na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określa się także sposób zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych ziemi.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje program racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, zapewnia kompleksowe rozwiązania zabudowy, uwzględnia konieczność ochrony elementów środowiska, pozwala na zachowanie równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia. Ustalenia planistyczne, z punktu widzenia środowiskowego, są poprawne i nie wymagają ustalenia rozwiązań alternatywnych do tych przyjętych w analizowanym dokumencie oraz uzupełnienia o dodatkowe działania ochronne, naprawcze lub rekompensacyjne.

6.2. Gospodarka zasobami

W obszarze planu nie występują udokumentowane zasoby złóż, podlegające ochronie, w tym udokumentowane zasoby dwutlenku węgla, których lokalizacja wymaga specjalnego sposobu zagospodarowania terenów oraz udokumentowane zasoby wód podziemnych (GZWP). W obszarze nie znajdują się również gleby chronionych klas bonitacyjnych. W związku z powyższym ustalenia analizowanego planu nie wpłyną na stan zasobów środowiska. Podsumowując można stwierdzić, że ustalenia planu nie będą negatywnie oddziaływać na zasoby naturalne.

6.3. Ochrona powietrza i klimatu

6.3.1. Stan powietrza atmosferycznego i adaptacja do zmian klimatycznych

Na klimat gminy oraz jakość jego powietrza wpływają zarówno czynniki geograficzno-przyrodnicze (w szczególności położenie w odniesieniu do głównych form ukształtowania terenu) jak i antropogeniczne. Ważniejsze czynniki antropogeniczne stanowią przekształcenia powierzchni naturalnych, rodzaje, intensywność i wysokość zabudowy, emisje zanieczyszczeń (pyłowych i gazowych), ciepła i pary wodnej. Większy wpływ ma zabudowa zwarta i wysoka, a mniejszy niska i rozproszona, w zależności od panujących stosunków hydrologicznych oraz glebowych.

W zabudowie na modyfikację klimatu może mieć wpływ wysokość planowanej zabudowy, jej zagęszczenie, sposoby rozmieszczenia brył budynków oraz ich charakter. Zabudowa na etapie niniejszej prognozy, nie generują zmian, które w sposób znaczący mogłyby wpłynąć na warunki klimatyczne gminy. Zarówno charakter, intensywność oraz wysokość dopuszczonych do realizacji budynków nie wpłynie na zmianę panujących w gminie warunków klimatycznych.

Jednym z podstawowych czynników decydującym o jakości środowiska, a tym samym w znacznym stopniu oddziałującym na jakość życia, jest stan czystości powietrza. We wszelkiego rodzaju procesach technologicznych oraz działalności usługowej stosowane są surowce i materiały, które zawierają m.in. substancje niebezpieczne dla ludzi i środowiska przyrodniczego. Zanieczyszczenia wprowadzane do powietrza mogą oddziaływać negatywnie na zdrowie człowieka i innych organizmów żywych. Pyły emitowane do środowiska powodują negatywne skutki środowiskowe, a stopień ich szkodliwości zależy od składu chemicznego i mineralogicznego oraz ich rozmiaru – od neutralnego po toksyczny.

Do głównych emitorów zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego w obszarze opracowania należy emisja z terenów zabudowy mieszkaniowej, usługowej oraz emisja z ciągów komunikacyjnych o różnym natężeniu ruchu. Wzrost terenów budowlanych wiąże się zatem ze wzrostem antropopresji na stan powietrza oraz możliwości realizacji jego celów ochronnych. Powyższe stanowi oddziaływanie skumulowane z innymi decyzjami w zakresie gospodarki lokalnej a jego charakter, skala i wielkość jest nie możliwa do określenia na niniejszym etapie planistycznym. Samo oddziaływanie stanowi poza planistyczny skutek środowiskowy a jego skala i zakres jest uzależniona, w szczególności od stopnia realizacji infrastruktury gminy oraz ostatecznych sposobów ogrzewania budownictwa indywidualnego oraz sposobów pozyskiwania energii, które są uwarunkowane m.in. polityką adaptacji do zmian klimatycznych, stwarzającą możliwości realizacji „prośrodowiskowych” instalacji źródeł ciepła i energii.

Oceniany dokument stanowi ramy dla realizacji mikroinstalacji w rozumieniu przepisów odrębnych, co stanowi pozytywne oddziaływanie na środowisko, w sposób skumulowany z innymi działaniami na poziomie realizacji inwestycji i użytkowania obiektów, w spód pośredni i wtórny może oddziaływać na stan powietrza atmosferycznego oraz mikroklimat obszaru, efektywnie przyczyniając się do łagodzenia zmian klimatycznych i adaptacji do tych zmian.

Ponadto, w okresie prac inwestycyjnych wystąpi oddziaływanie związane z emisją zanieczyszczeń i zakłóceń komunikacyjnych powietrza z pracujących pojazdów i maszyn. Będzie to oddziaływanie krótkoterminowe, odwracalne i pomijalne w skali jego wpływu na ogólny stan powietrza i klimatu, w tym klimatu akustycznego.

6.3.2. Klimat akustyczny

Spośród zjawisk klimatu akustycznego najważniejszym jest występowanie hałasu. Można wyróżnić trzy podstawowe kategorie hałasu: komunikacyjny (związany z transportem), przemysłowy (związany z występowaniem zakładów przemysłowych) oraz komunalny (związany z obiektami publicznymi, maszynami budowlanymi itp.).

Ze względu na stosunkowo niewielkie natężenie ruchu komunikacyjnego na pozostałych drogach publicznych polityka przestrzenna gminy nie wymaga uwzględnienia działań naprawczych w zakresie klimatu akustycznego na terenach przyległych. Negatywne krótkoterminowe oddziaływanie może wystąpić na etapie realizacji inwestycji związanych z przeprowadzeniem robót remontowo-budowlanych. Hałas oraz drgania będą emitowane głównie przez maszyny spalinowe, urządzenia budowlane i środki transportu. Na etapie budowy źródłem hałasu emitowane-

go do otoczenia mogą być maszyny budowlane, takie jak koparki, ładowarki, spychacze itp., sprzęt specjalistyczny. Hałas związany z prowadzonymi pracami budowlanymi może występować okresowo. Uciążliwości związane z budową mają charakter tymczasowy i ustąpią w momencie prac budowlanych.

6.3.3. Pola elektromagnetyczne

Przez obszar projektu planu miejscowego przechodzi linia elektroenergetyczna średniego napięcia. Ustala się zakaz lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, tworzenia nasadzeń i utrzymywania drzew i krzewów o wysokości większej niż 3 m w strefie ochronnej od napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia wynoszącej 7,5 m od osi linii.

6.4. Ochrona różnorodności biologicznej

Na terenach zurbanizowanych występuje zróżnicowana forma i presja czynników urbanistycznych, które wpływają na ekologiczne zróżnicowanie flory i fauny. Na obszarach zurbanizowanych występują różne struktury zieleni, zbiorowisk lądowych i wodnych, głównie zieleni urządzonej, w zależności od stopnia zurbanizowania miasta coraz mniej naturalnej. Ocenia się, że projektowana zmiana w zagospodarowaniu nie spowoduje degradacji środowiska biologicznego i zmniejszenia się jego bioróżnorodności.

W skutek realizacji ustaleń projektu wystąpią bezpośrednie negatywne oddziaływania na miejscową florę i związaną z nią faunę, w granicach objętych przekształceniem, związane z likwidacją zbiorowisk zieleni nieużytków i częściowym ich przekształceniem w kierunku zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie. Będzie to oddziaływanie krótko lub średnioterminowe, uzależnione od tempa prac budowlanych, w konsekwencji stałe. Prawidłowa realizacja zagospodarowania nie powinna mieć wpływu na stabilność sąsiednich ekosystemów leśnych, co możliwe będzie do oceny na następnych etapach - realizacyjnym i użytkowym. Jednocześnie możliwe są pozytywne oddziaływania, które będą wynikać z realizacji zieleni urządzonej w sąsiedztwie budynków, jak i w ciągach dróg publicznych. Działania będą w sposób pośredni i skumulowany pozytywnie oddziaływać na bioróżnorodność gminy.

Projekt planu miejscowego nie stwarza ram dla realizacji działań, które mogłyby naruszyć drożność i funkcjonowanie ekologicznych korytarzy lądowych i wodnych lub siedlisk istotnych w skali systemu przyrodniczego miasta lub regionu. Dotychczas przyjęta struktura funkcjonalno-przestrzenna uwzględnia wymogi ochrony przyrody i środowiska, a projektowany dokument nie wprowadza zmian w obowiązujących celach i zasadach ochrony przyrody i powiązań ekologicznych.

Zgodnie z *ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* w Polsce obowiązuje ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów. Ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów regulują przepisy odrębne tj. *ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* oraz rozporządzenia Ministra Środowiska: *z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*, *z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin* oraz *z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów*.

W obszarze objętym projektem nie wskazano stanowisk roślin, grzybów, zwierząt prawnie chronionych, ze względu na stopień przekształcenia terenów oraz położenie w strefie zabudowy - prawdopodobieństwo ich wystąpienia jest niewielkie.

6.5. Gospodarka środowiskiem gruntowo-wodnym

Realizacja zabudowy wiąże się z ogólnym zmniejszaniem się powierzchni biologicznie czynnej na rzecz terenów utwardzonych w ogólnej strukturze gminy, co pośrednio wpływa na warunki infiltracji powierzchniowej i może częściowo skutkować zwiększeniem się spływu powierzchniowego. Jednocześnie na ostateczne warunki gruntowo-wodne terenów zabudowy będzie mieć wpływ przyjęta forma zagospodarowania działek indywidualnych, w tym rozwiązania odprowadzania wód opadowych oraz lokalnej retencji wody. Prace budowlane są również związane z przekształcaniem profilu glebowego, zmianami fizyko-chemicznymi gruntów prowadzącymi do kształtowania się gleb typowo antropogenicznych terenów zabudowanych. Rozwój zainwestowania wpływa na zwiększenie zapotrzebowania na systemy infrastruktury technicznej, w tym gospodarki odpadami. Wraz ze wzrostem zainwestowania terenów oraz ilości ich mieszkańców będzie wzrastać ilość produkowanych w obszarze odpadów, wymagających odbioru i utylizacji. Wydolność systemu gospodarki odpadami gwarantuje zmniejszenie zagrożenia wynikającego z zanieczyszczenia środowiska, w tym terenów sąsiednich, odpadami komunalnymi.

Do głównych źródeł skażenia gleby zalicza się nawozy, metale ciężkie, rozpuszczalniki, detergenty oraz wycieki z różnych produktów przemysłowych. W gminie gleby są również zanieczyszczane solami z odladzania powierzchni drogowych i chodników. Te skażenia mogą kumulować się w glebie lub spływać do wód gruntowych, strumieni lub zbiorników wodnych. Najbardziej szkodliwe zanieczyszczenia powstają w przemyśle oraz podczas spalania węgla, rozpylania pestycydów i nawozów, wykorzystywania osadów ściekowych, a także w wielu innych procesach chemicznych. Istniejące, jak i planowane zagospodarowanie w obszarze planu miejscowego, nie przyczyni się do powstania nowych znaczących zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego.

Działalność budowlana zawsze jest związana z możliwością awarii sprzętu budowlanego, co powoduje ryzyko zanieczyszczenia środowiska gruntowego substancjami ropopochodnymi. Ryzyko wystąpienia awarii jest jednak niewielkie, a przy zachowaniu odpowiednich środków zapobiegawczych z praktycznego punktu widzenia, można je całkowicie wykluczyć.

Realizacja przeznaczenia terenów będzie wiązała się z dalszym lokalnym przekształcaniem rzeźby terenu, w wyniku realizacji wywietrzeń terenu pod zabudowę oraz nasypów budowlanych. Oddziaływanie to będzie bezpośrednio wpływać na powierzchnię ziemi, jednak oddziaływanie to będzie to będzie pomijalnie niskie w odniesieniu do form ukształtowania terenu tej części gminy.

Obszar objęty projektem planu znajduje się poza obszarami wpisanymi do wykazu potencjalnych historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi oraz poza obszarami wpisanymi do rejestru historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi.

6.6. Gospodarka zasobami wodnymi

Ze względu na brak powierzchniowych obiektów hydrologicznych w obszarze analizy ustalenia projektu planu nie odnoszą się bezpośrednio do zagadnień związanych z ochroną zasobów wód powierzchniowych. Ustalenia projektu regulują natomiast zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej obszaru ustaleń. Ustalenia planu nie powinny mieć również negatywnego oddziaływania na wody, występujące poza obszarem objętym planem.

Realizacja ustaleń projektu planu będzie oddziaływać pozytywnie na jakość wód podziemnych, nie przewidyje się oddziaływań negatywnych.

W celu ochrony zasobów wód podziemnych projekt planu zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z uwzględnieniem odstępstw wskazanych w planie. Projekt planu uwzględnia ogólne zasady minimalizacji zagrożeń dla zasobów wodnych, poprzez ustalenie zasad funkcjonowania gospodarki wodno-ściekowej, w tym zasady zagospodarowania wód opadowych i roztopowych.

6.7. Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego

Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie oddziaływać na zabytki, gdyż nie znajdują się one w granicach obszaru objętego planem.

6.8. Ochrona i kształtowanie krajobrazu

Oddziaływanie na krajobraz może być rozpatrywane jako wpływ na poszczególne komponenty krajobrazu, skutkujące całościowymi przeobrażeniami przestrzeni lub jako wpływ na wartości estetyczno-widokowe danej jej części. Ze względu na niewielkie zmiany funkcjonalno-przestrzenne, brak zamierzeń wprowadzających w zagospodarowanie obszaru obiektów odmiennych od dotychczasowych, nie wskazuje się na zmiany krajobrazowe wynikające z realizacji założeń analizowanego dokumentu. Ostateczne lokalne walory widokowe, które stanowią subiektywne kategorie oceny, są nie możliwe do ocenienia na niniejszym etapie planistycznym.

6.9. Warunki zdrowotne

Obszar objęty analizą dotyczy terenów o funkcji mieszkaniowo-usługowej, ustalenia zawarte w dokumencie umożliwiają zapewnienie odpowiednich standardów ich zagospodarowania. Projekt zawiera ustalenia w zakresie ochrony sanitarnej terenów zurbanizowanych – systemów wodno-kanalizacyjnych i gospodarki odpadami. Zapewnia ustalenia dotyczące minimalizacji negatywnych czynników środowiskowych dotyczące ochrony akustycznej terenów, zgodnie z przepisami odrębnymi. Projekt planu określa szczególne warunki zagospodarowania W strefach sanitarnych od cmentarza w odległości do 150 m od cmentarza obowiązują zgodnie z przepisami odrębnymi ograniczenia w lokalizacji obiektów budowlanych, w tym zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego, zakładów przechowywujących artykuły żywności i studni.

6.10. Stan bezpieczeństwa publicznego oraz ochrona dóbr materialnych

Na dobra materialne występujące na obszarze gminy składają się przede wszystkim obszary zainwestowania gospodarczego, rekreacyjnego, sieci infrastruktury technicznej oraz tereny przestrzeni publicznych. Ustalenia planu miejscowego będą mieć pozytywny wpływ na dobra materialne znajdujące się w obszarze jego ustaleń, nie wskazują nowych ograniczeń w użytkowaniu i zagospodarowaniu dóbr materialnych. Plan miejscowy zapewnia obsługę komunikacyjną za pomocą istniejących dróg publicznych bezpośrednio graniczących z obszarem planu, co w okresie długoterminowym nie będzie negatywnie oddziaływać na obciążenie systemu komunikacyjnego.

Przeciwdziałanie zagrożeniom naturalnym

Tereny objęte projektem są zlokalizowane poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, o których mowa w *ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne* oraz poza obszarami narażonymi na zalania i podtopienia. Ponadto w obszarze objętym zmianą nie zidentyfikowano innych zagrożeń naturalnych m.in. obszarów osuwania się mas ziemnych.

Przyjęta struktura funkcjonalno-przestrzenna oraz ustalenia szczegółowe dla terenów zabudowy zapewniają możliwość zagospodarowania terenów, przy uwzględnieniu przepisów odrębnych i wykonawczych.

Lokalizacja zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii

Projekt planu miejscowego nie dotyczy zakładów zaliczanych do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii ani zaliczanych do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, o których mowa w *ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska*.

7. MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Obowiązek rozważania możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć wynika z *Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r.* Specjalnej analizie powinny podlegać inwestycje zlokalizowane blisko granic oraz te realizowane dalej i charakteryzujące się znaczącym zasięgiem oddziaływania. Obszar objęty projektem nie jest położony w obszarze przygranicznym a jego ustalenia nie tworzą ram dla skutków środowiskowych, których charakter mógłby posiadać znaczenie transgraniczne. Na etapie niniejszej prognozy nie wskazuje się na możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

8. REKOMENDACJE DLA PROJEKTU

8.1. Rozwiązania zapobiegawcze, ograniczające i kompensacyjne zawarte w projekcie

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniono ustalenia eliminujące i ograniczające możliwe negatywne oddziaływania na środowisko:

- w zakresie rozwiązań zapobiegających i ograniczających rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń i zakłóceń w środowiska: wprowadzenie zapisów dotyczących zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego i infrastruktury technicznej, lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych,
- w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego oraz klimatu akustycznego: ustalenia dotyczące zaopatrzenia w ciepło, ustalenia dotyczące ochrony akustycznej terenów, ustalenia dotyczące ochrony przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych,

- w odniesieniu do pomników przyrody: ujawnienie formy ochrony, zlokalizowanej w obszarze opracowania.

W niniejszej prognozie nie wskazuje się konieczności zawarcia innych ustaleń dotyczących ochrony przyrody i środowiska, niż zawarte w analizowanym dokumencie. Analiza nie wykazała konieczności ustalenia działań kompensacyjnych w środowisku.

8.2. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie

Prezentowanie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie dotyczy tylko terenów, na których w efekcie realizacji zapisów ustaleń dokumentu planistycznego wystąpi znaczące negatywne oddziaływanie, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru. Prognoza nie wykazała możliwości wystąpienia znacząco negatywnych oddziaływań. Projekt nie wymaga określenia rozwiązań alternatywnych, zarówno w zakresie zmiany proponowanej funkcji zagospodarowania terenu, lokalizacji przebiegu urządzeń infrastruktury czy ustaleń zaproponowanych ogólnych i szczegółowych zawartych w projekcie. W związku z powyższym nie jest wymagane przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem projektowanego dokumentu. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają konieczność ochrony zasobów środowiska. Dla analizowanego dokumentu proponowanie rozwiązań alternatywnych nie jest konieczne i uzasadnione.

8.3. Wskazanie napotkanych trudności lub luk we współczesnej wiedzy

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ze względu na planistyczny charakter ocenianego dokumentu, którego zadaniem jest określenie przeznaczenia terenów oraz zasad ich zagospodarowania, w tym zabudowy (określenie ram dla możliwych przedsięwzięć, bez precyzowania jednoznacznych zamierzeń inwestycyjnych), ma z założenia charakter subiektywny. Ustalenia planu miejscowego mogą generować korzystne skutki środowiskowe, jak i oddziaływania niekorzystne, co jest możliwe do określenia dopiero na etapie sprecyzowania konkretnych zamierzeń (etap realizacji i użytkowania). Trudności stawia poziom ogólności określonej intensywności i wielkości zamierzeń inwestycyjnych. Dobrane metody, jak i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie jest uzależniony od stanu współczesnych badań środowiska geograficznego. Luki we współczesnej wiedzy stanowi brak szczegółowych analiz stanu i prognoz przekształceń poszczególnych komponentów środowiska, m.in. rozwoju rzeźby, zmian warunków cieplnych i wodnych, dynamiki zmian roślinności i świata zwierzęcego czy rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń tj. hałasu czy związków chemicznych.

8.4. Propozycje metod analizy skutków realizacji projektu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

W celu określenia zmian jakie zachodzą w środowisku wskutek realizacji ustaleń dokumentu planistycznego prognoza oddziaływania na środowiska powinna zawierać propozycje metod analizy tych zmian oraz określać częstotliwość jej przeprowadzenia. Analiza tych zmian powinna nastąpić w ramach monitoringu, o którym mowa w art. 55 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w szczególności w zakresie: analiz klimatu akustycznego, powierzchni terenu biologicznie czynnego. Projekt planu miejscowego nie wymaga osobnego procesu monitoringu zmian, wynikających z przyję-

tych ustaleń planistycznych. Zmiana ta powinna być uwzględniona w ogólnym bilansie zmian przestrzennych gminy.

Najczęściej stosowaną metodą jest metoda wskaźnikowa. Wskaźniki powinny zostać tak dobrane, by miały charakter danych ogólnodostępnych, możliwie zobiektywizowanych, wykonywanych tą samą metodą (możliwość określenia trendu zmian). Obowiązek prowadzenia monitoringu zagospodarowania przestrzennego to obowiązek administracji samorządowej. Analizę zgodności wykorzystywania przestrzeni wskazane jest dokonać metodami GIS, wykorzystując w tym celu najbardziej aktualne mapy zasadnicze i zdjęcia lotnicze. Umożliwi to sprawne zarządzanie zasobami gminy z zachowaniem zasad ochrony środowiska.

Natomiast profesjonalne monitoringi środowiska, prowadzone są przez odpowiednie jednostki:

- Państwowy Monitoring Środowiska, będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, wspomaga działania na rzecz ochrony środowiska, poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów.
- W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki administracyjne i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, a w zakresie ochrony przyrody Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Lasy Państwowe oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska (IMGW, RZGW). Monitoring środowiska prezentowany jest też corocznie w raportach WIOŚ.

9. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko zawiera streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym. Celem streszczenia sporządzonego w języku niespecjalistycznym „jest zapewnienie ogółowi społeczeństwa oraz osobom odpowiedzialnym za podejmowanie decyzji dostępu do kluczowych kwestii i wniosków zawartych w sprawozdaniu dotyczącym środowiska (prognozie oddziaływania na środowisko) oraz łatwego ich zrozumienia”. Streszczenie powinno zawierać najistotniejsze informacje zawarte w poszczególnych rozdziałach / częściach prognozy.

Projekt planu miejscowego dotyczy obszaru, którego granice zostały wskazane na załączniku graficznym do uchwały nr 264/XXVIII/21 Rady Miejskiej w Pajęcznie z dnia 28 października 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru miasta Pajęczno przy ul. Targowej.

Obszar objęty planem w znacznym stopniu jest już zainwestowany i stanowi fragment miasta Pajęczna zagospodarowany zabudową mieszkaniową i usługową z bezpośrednim dostępem do dróg publicznych oraz infrastruktury technicznej. Umożliwi to skomunikowanie nowej zabudowy oraz podłączenie nowych obiektów budowlanych do infrastruktury bez ponoszenia nadmiernych kosztów. Uchwalenie nowego planu dla tego obszaru pozwoli wyeliminować zapisy w obowiązujących planach, które uniemożliwiały lub mocno ograniczały możliwość lokalizacji zamierzenia inwestycyjnego oraz zostaną ustalone docelowe granice pasa drogowego dróg publicznych. Nowe zapisy pozwolą zrealizować planowane inwestycje racjonalnie i w pełni wykorzystać istniejące nieruchomości. Obszar objęty planem miejscowym zastąpi 4 obowiązujące na tym obszarze plany miejscowe.

Przeprowadzając analizę potencjalnie znaczących oddziaływań projektu na środowisko odniesiono się do poszczególnych komponentów środowiska (oraz jego właściwości), uwzględniając elementy środowiska przyrodniczego, jak i kulturowego (w tym na ludzi i ich zdrowie oraz na dobra materialne i zabytki). W ocenie zostały uwzględnione rodzaje oddziaływania, w podziale na charakter (pozytywne, negatywne), relacje oddziaływania z elementem podlegającym oddziaływaniu (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane) oraz horyzont czasowy oddziaływania (krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe, chwilowe). Prognozowane oddziaływania wg przyjętych metod przedstawiono w ujęciu macierzowym w tzw. macierzy skutków środowiskowych, do wypełnienia której zastosowano znaki i kolorystykę.

Po analizie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zidentyfikowano rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Wszystkie przedsięwzięcia charakteryzują się ograniczonym terytorialnie oddziaływaniem na środowisko – oddziaływanie mieści się w obszarze objętym ustaleniami, nie będzie wpływać na zagospodarowanie terenów sąsiednich.

Analizowany projekt dotyczy terenów objętych ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Większość prognozowanych oddziaływań na środowisko jest konsekwencją zarówno stanu użytkowania terenów, jak i podjętych rozstrzygnięć planistycznych. Analiza potencjalnych oddziaływań na środowisko stanowi podsumowanie oddziaływań realizacji ustaleń planistycznych, które zostały już przewidziane na wcześniejszych etapach planowania przestrzennego oraz nowych oddziaływań, które mogą się pojawić w związku ze zmianami obowiązujących wytycznych zagospodarowania przestrzennego. Realizacja ustaleń projektowanego dokumentu nie będzie skutkować wzrostem terenów budowlanych kosztem terenów biologicznie czynnych – zmiana dotyczy terenów zurbanizowanych, podlegającym przekształceniom.

Analiza wykazała, że realizacja ustaleń planu miejscowego nie przyczyni się do powstania nowych zagrożeń dla środowiska – znaczących negatywnych oddziaływań. Realizacja ustaleń nie spowoduje znaczących ingerencji i przekształceń w środowisku naturalnym, nie wpłynie negatywnie na obszary chronione oraz na obiekty i obszary zabytkowe. Nie istnieje zagrożenie fragmentaryzacją przestrzeni, wynikającą z niewłaściwych ze względów środowiskowych decyzji lokalizacyjnych – docelowa struktura funkcjonalno-przestrzenna nie zostanie zmieniona w wyniku realizacji założeń analizowanego dokumentu.

10. MATERIAŁY WEJŚCIOWE

- **Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do zmian klimatu w ocenie oddziaływania na środowisko**, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- **NATURA 2000 w planowaniu przestrzennym - rola korytarzy ekologicznych**, M. Kostowski, M. Pchatek, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Warszawa 2009;
- **Ochrona środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Informator dla administracji samorządowej**, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Warszawa 2011;
- **Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego**, uchwała nr LV/679/18 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.;
- **Postępowanie administracyjne w sprawach określonych ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko**, Zeszyty metodyczne Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, nr 1, Warszawa 2009;
- **Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2014-2020**, zatwierdzony uchwałą nr 213 Rady Ministrów z dnia 6 listopada 2015 r. w sprawie zatwierdzenia „Programu ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2015-2020”;
- **Różnorodność biologiczna w ocenie oddziaływania na środowisko**, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
- **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Pajęczno**, przyjęte uchwałą nr 52/VI/19 Rady Miejskiej w Pajęcznie z dnia 25 kwietnia 2019 r.
- **Informator PSH - Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce**, Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2017;
- **Zagadnienia proceduralne w ocenach oddziaływania na środowisko**, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, pod. red. T. Wilżaka, Warszawa 2013;
- **Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030**, uchwała nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030;
- **Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim – raport wojewódzki za 2019 r.**, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Łodzi, Łódź 2020;
- **Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych 2015 – AKPOŚK 2015**, dokument zatwierdzony przez Radę Ministrów dnia 21 kwietnia 2016 r.;
- **Regionalizacja fizyczno-geograficzna Polski** [w] Geografia regionalna Polski, Jerzy Kondracki, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2011;
- **Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2016 - 2022 z uwzględnieniem lat 2023 - 2028.**
- **Zagadnienia przyrodnicze w ocenach oddziaływania na środowisko**, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, pod. red. T. Wilżaka, Warszawa 2014.
- **Uchwała nr 264/XXVIII/21 Rady Miejskiej w Pajęcznie z dnia 28 października 2021 r.** w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru miasta Pajęczno przy ul. Targowej;

11. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

PRACOWNIA URBANISTYCZNO-ARCHITEKTONICZNA
MONDRA® design Łukasz Woźniak

OŚWIADCZENIE

dotyczy: Prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru miasta Pajęczno przy ul. Targowej

Oświadczam, że jako autor niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko, posiadam odpowiednie wykształcenie i doświadczenie w sporządzaniu prognoz oddziaływania na środowisko, zgodnie z wymogami art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej, za złożenie fałszywego oświadczenia.

Łódź, 08.12.2022 r.
aktualizacja: 09.11.2023 r.
mgr inż. arch. Łukasz Woźniak

